

Universitäts- und Landesbibliothek Tirol

Sammlung der griechischen Dialekt-Inschriften

Epirus, Akarnanien, Aetolien, Aenianen, Phthiotis, Lokris, Phokis, Dodona,
Achaia und seine Colonien, Delphi

Collitz, Hermann

1899

Die epirotischen, akarnanischen, aetolischen, aenianischen und
phthiotischen Inschriften von August Fick

Die
epirotischen, akarnanischen,
aetolischen, aenianischen
und phthiotischen Inschriften

von
August Fick.

Car. = Const. *Carapanos* Dodone et ses ruines. Paris 1878. 2 Bde.

W.-F. = *Wescher-Foucart* Inscriptions recueillies à Delphes. Paris 1863.

EPIRUS.

A. Bürger- und Ehrenrechtsurkunden.

Aufser n. 1339 sämmtlich auf Bronzetafeln.

1334 *Gomperz* in Archäol. epigraph. Mittheilungen aus Oesterreich V, p. 130 ff.

Ἀγαθαὶ τύχαι· βασ[ι]λεύοντος Ἀλεξ[άνδρου], ἐπὶ προστάτα
 5 Μολοσσῶν || Ἀριστομά[χ]ου Ὀμφαλος, γραμματιστᾶ δὲ Μενε-
 10 δάμουν Ὀμφαλος ἔδωκεν ἰσοπολιτεῖαν Μολοσσῶν τῷ κοινὸν
 Σιμίαι Ἀπολλωνιάται καὶ τοικοῦντι ἐν Θεπείνῳ αὐτῷ κα[ὶ]
 15 γενεᾷ καὶ γέν[ει ἐκ] γενεᾶς.

Alexandros Neoptolemos Sohn regierte 342—326 vor Chr. — Mit Ὀμφαλος 5. 6 vgl. Μολοσσοὶ Ὀμφαλὲς Χιμῳίοι n. 1347; Ptol. III, 14, 17 erwähnt Omphalion als eine Stadt des inneren Chaoniens; Ὀμφαλῆς bei Steph. Byz. s. v. Παρναῖοι.

1335 *Car.* XXVII, 3; Vf. BB. III, p. 267; *Gomperz* in Archäol. epigraph. Mitt. V, p. 133.

[Βασιλεύον]τος [Ἀλ]εξάνδρου ἐπ[ὶ] | Μολοσσῶν | [προστάτα]
 5 Ἀρισ[το]μάχου Ὀμφα[λος, γραμ]ματιέ[ος δ] ἐ Μενεδάμουν || [Ὀμ-
 φαλος ἔδ]ωκε τ[α]ὶ ἐκκλησίαι (sic!) τῶν | [Ἀπειρωτῶν] Κτήσων
 εὐεργέτας ἐ[στι] διὸ πολιτείαν Κτήσ[ων] δόμεν καὶ γενεᾷ.

Stammt aus demselben Jahre wie n. 1334. — Μολοσσῶν, welches in kleinerer Schrift allein Z. 2 bildet, war ursprünglich hinter προστάτα Z. 3 ausgelassen und ist nachträglich darüber eingefügt. — Ἀλεξάνδρου *Gomperz*, doch kann der Buchstabenrest vor Ξ aus Ε entstanden sein und die Spatien sind ungleich. — 7 ἐ[στιν καὶ ἰσο]πολιτείαν *Gomperz*.

1336 *Car.* XXVII, 1; Vf. BB. III, p. 271; *Dittenberger* Sylloge n. 324.

Θεὸς τύχ[α· Κ]λεωμάχῳ Ἀτινᾶν οἱ σ[ύ]μμαχοι τῶν Ἀπει-
 5 ρωτῶν ἔδωκαν ἐν Ἀπειρῳ ἀτέλειαν ἐπὶ βασιλέος Νεοπτολέ-
 μου Ἀλεξάνδρου | ἐπὶ προστά(τα) Λέρκα Μολοσσῶν καὶ ἐν-
 τέλειαν.

Z. 1 [Κ]λεωμάχῳ Vf., [Α]εωμάχῳ Dttb. — 6 steht πρόστα für προστάτα. — Die Worte καὶ ἐντέλειαν sollten eigentlich hinter ἀτέλειαν Z. 3 stehen, der Schreiber versah sich am gleichen Ausgange beider Wörter und fügte das ausgelassene καὶ ἐντέλειαν nachträglich ans Ende mit etwas kleineren Buchstaben, erst die letzten Zeichen haben die Höhe der übrigen Schrift. — Neoptolemos Alexanders Sohn regierte 313—295.

1337 Car. XXXII, 5; Vf. BB. III, p. 268.

[Βασιλεύοντο]ς Ἀλεξ[άνδρου ἐπὶ προ]στάτα Μολοσ[σῶν Βαχχ] - | [γραμματού]ντος δὲ συν[έδροις Μολοσσῶν] | καὶ συμ-
5 μάχῳ] τῶν Μολ[οσσῶν] - || - το πολετείαν.

Z. 2 Βαχχ kann zu Βάχχωνος, Βάχχιδος, Βαχχίου, Βαχχίδα, Βαχχύλου, Βαχχυλίδα ergänzt werden; χχ wie Βάχχιος W.-F. 18 Z. 246; 208 Z. 9. — 3 ist ergänzt nach n. 1339. — Unter Alexandros ist wol der Sohn von Pyrrhos zu verstehen, welcher 272—260 regierte.

1338 Zwei Bruchstücke einer Erzplatte. Car. XXIX, 2; BB. III, p. 268.

[Στρα]ταγο[ῦντος Ἀπε]ριω[τῶν Ἀ]ντινό[υ Κλαθια]τοῦ, λα
5 οπιο νίσκος | Δεξάν[δρου ποθόδ]ωμα || γραψα-
[μένου πο]τὶ τὰν ἐκ[κλ]η[σίαν] [Δαμάρ]χου τοῦ Δα[μέα] Ἀχαι[οῦ
καὶ α]ἰτουμένου πολίτε[ιαν], ἔδο]ξε τοῖς | Ἀπειρώταις [πολί-
10 τῶν] εἶμεν || [Δ]αμάρχον Δ[αμέα] Ἀχαιὸν καὶ ὅμοιον τοῖς
ἄλλοις Ἀπ[ε]ρι[ω]τ[α]ις.

Die Ergänzungen ergeben sich aus n. 1339. — Ἀντίνοος Κλαθιατός ist wol der Molosser Antinoos Polyb. XXVII, 13. XXX, 7, 2, Anhänger Perseus und Haupt der antirömischen Partei.

In λα οπιο steckt ein Monatsname, etwa Ἰ. Ἀποτροπίου, vgl. Ποιτρόπιος in Delphi; vor -νίσκος ist π = πρόστατας zu denken, wie in n. 1339.

1339 Auf einem Kalksteine 0,70 m. ~ 0,70 m. die Inschrift 0,40 m. ~ 0,68 m. Car. I, p. 114; BB. III, p. 269 f.

Ἀγαθαὶ τύχαι. | Στραταγοῦντος Ἀπειρωτῶν Ἀντινόου Κλαθι-
ατοῦ, γραμματεύοντος δὲ συνέδροις Δοκίμου | τοῦ Κεφαλίνου
5 Τορυδαίου, Γαμιλίου ἐμ Βοννίμαις ἔκ(α) || καὶ εἰκάδι, ἢ Ἀύ-
ων Εἰρώπιος, ποθόδωμα γραψαμένου Λυσα[ν]ία τοῦ Νικολάου
Καριώπου περὶ προξενίας Γαίῳ Δαζούποι | Ρεννίῳ, Βρεν-
τεσίνοι καὶ ἀπολογιζομένου τὰν εὔνοιαν, ἂν | ἔχων διατελεῖ
ποτὶ τοὺς Ἀπειρώτας, δι' ἃς οἶετο δεῖν τιμαῖθ' ἔμειν αὐτονί,
10 ἔδοξε τοῖς Ἀπειρώταις, πρόξενον εἶμεν αὐτὸν || Γαῖον Δάζον-
πον Ρέννιον Βρεντεσίνον καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγό[νους], ὑπάρχειν δὲ
αὐτῷ καὶ ἀτέλειαν καὶ ἐντέλειαν καὶ ἀσφά[λειαν] καὶ πολέμον

καὶ εἰράνας τὰ ἀπὸ Ἀπειρωτῶν καὶ γᾶς | καὶ οἰκίας ἔγκτασιν
ἐν Ἀπείροι καὶ τὰ λοιπὰ τίμια πάντα | ὅσα καὶ [τοῖς ἄ]λλοις
προξένους.

Z. 4 EKT1 für EKTAL. — Mit *Βουνίμαις* Z. 3 vgl. Steph. Byz. *Βούνιμα*, πόλις Ἡπείρου, οὐδετέρως . . . πλησίον Τραμπύας und Τραμπύα· πόλις τῆς Ἡπείρου πλησίον *Βουνίμων*. — π Z. 5 ist = *προστάτας*. — *οἶετο* Z. 8 für *οἶετο* gehört zu den Beweisen, dass die Nordgriechen den Diphthong *ωι* nicht kannten.

1340 *Car.* XXVIII, 2; *BB.* III, p. 271; *Dittenberger* Sylloge n. 322.

[Θεὸς] τίχα ἀγαθά. | [Ἐπὶ π]ροστάτα Λευ[κ]άρου ἀφικομέ-
5 νων Ἰπποσθένεος Τει[σία] Ἑρμῶνος Σελίμιος ἔδοξε τοῖς |
10 Μολοσσοῖς προξενίαν δόμεν | τοῖς Ἀκραγαντίνοις.

Z. 4 *Τεῖσία Dttb.*, *Τεῖσιος Vf.*

Die Verleihung der Proxenie an ganze Gemeinden auch *Bull. Corr. Hell.* V, p. 400 f. (Delphi): *εἰμεν δὲ τὰν πόλιν τῶν Ἀελφῶν πρόξενον τᾶς πόλιος τᾶς Σαρδιανῶν* und im Proxenenverzeichnis von Delphi *Bull. Corr. Hell.* VII, p. 191: *ἐν Κυφαῖραι ἡ πόλις*.

1341 *Car.* XXVIII, 1; *BB.* III, p. 270.

[Θ]εὸς τίχα. | Θε[ὸ]δωρον Στομίον Ἀε[γε]θιῆ Μολοσσοῖ
5 πρόξε[νον] ἐποίησαν αὐτὸν καὶ || [γενεᾶ]ν καὶ ἀσφάλειαν | [ἐν
Ἀπείρ]ωι αὐτῷ καὶ ἐκ[λό]νοις | ἔδωκαν ἐμ πολέμωι | [καὶ
ἐν εἰράναι].

Z. 2 *Ἀργεθιῆ* vgl. *W.-F.* 24 *Νικαία τὸ γένος ἐξ Ἀργεθίας*, *Bull. Corr. Hell.* VII, p. 191 *ἐν Ἀργεθίαι Νεοπτόλεμος* und *Liv.* 38, 1 „*Argitheam*, id enim caput Athamaniae erat.“

1342 *Car.* XXXIII, 2; *BB.* III, p. 269.

ΟΕΣ τίχα - | - [Ἀ]πιρώταις - | - [δόμει]ν αὐτοῖς - | -
5 ἐπιγαμί[αν] - || - Θε[ὸ]σαλος ἐ - | - ἄλλος - | [ἐπὶ π]ροσ[τά]-
τα | Πο[λι]τ[άρχου].

Z. 1 ΟΕΣ ist wol Schreibfehler für ΘΕΟΣ. — 7 vgl. *προστάτα πολι* — *Car.* XXXII, 1.

1343 *Car.* XXXII, 6; *BB.* III, p. 268.

[ἡ Μολ]οσσῶν σ[υμ]μαχία | Ἀντι[γένει] Θρασ - | [κατοικοῦ]ντι
5 ἐν Δωδ[ά]ναι] | - ας ἔδωκε || - ν πολιτε[ίαν] | - εἰς | τὸν ἀπ[αν]-
τα χρόνον].

1344 *Car.* XXXIII, 4; *BB.* III, p. 269.

5 - α - | - [Μολ]οσσῶν - | - κτανο - | - αν Μο[λοσσῶν] || - π]ο-
λιτεια - | - [Θεο]δῶρω Σ - | - ωι.

1345 Car. XXXIII, 6; BB. III, p. 269.

[πολι]τείαν Θευ[δότῳ] Μακεδόνι | - Θεύδο]τος Μακε[δών] - |
πολίταν εἶμεν Θεύδοτο]ν καὶ ὅμοι[ον τοῖς ἄλλοις Ἀπειρώταις].

B. Freilassungs- und Schenkungsurkunden,

sämtlich auf Bronzetafeln.

1346 Car. XXXI, 1; BB. III, p. 272.

[Βασιλέοντος Ἀλε]ξάνδ[ρου] | προστατε]ύοντος Σαβύρ[ωνος]
5 Μολο]σσῶν Ὀνοπέρον | [Καρτα]τοῦ, Ἀμύμων δὲ || - [ἄ]φίητι
Feῖδης - | - [ἐλ]εύθερον τὸν α[ὐτοῦ] | - Μάρ]τυρες Ξ - | - Γέ-
10 λων - | - ος Εὐ - || - [Εὐ]ρώπι[ος] - | - αιος - | - χο -

Ὀνοπέρον Καρτατοῦ ist ergänzt nach Car. XXXIII, 3 Z. 2 ρου καρτα.
Zu Ἀμύμων vgl. Steph. Byz. s. vv. Ἀμυμνοί, Ἀγισταῖοι und Χαονία. —
5 Feῖδης ist Koseform zu einem Vollnamen wie Eidoμένης auf Thasos,
Eidόκριτος auf Delos (Bull. Corr. Hell. VII, p. 108), vgl. Eidώ = Eidoθέα.

1347 Car. XXXI, 2; BB. III, p. 273.

[Λιὺ] Νάοι κα[ὶ] Λιώναι - | - Ἀ]πιρω[τῶν] - | προστατε]ύ-
5 ον[ος] - | - ἀγα]θαῖ τάχα[ι] - || - μ]αχ[ος] - Νεοπάτρα Π - | -
[Μολ]οσσοὶ Ὀμφαλες Χιμώ[λιοι] | τ]ὰ ἴδια σώματα γυναι-
[κεια] | τέσσ]αρα οἷς ὀνόματα Φιλῶ Μ - | - λαμα ἐλεύθερα.
10 Μάρ]τυρες || - [Π]ανσανία Ἐκτωρ Ἀνδρ - | - [Ἐ]κτορος Ἀλκι
- | - ς Νικάναρ (?) Φιδις - | - [Μ]ενελάου Μολοσοὶ || Ὀμ-
φαλ]ες Χιμώλιοι.

Die Inschrift ist von derselben Hand wie n. 1346 geschrieben. —
Ὀμφαλες ist durch Vocalkürzung aus Ὀμφαλῆς = Ὀμφαλέες entstanden,
wodurch die consonantische Flexion Gen. Ὀμφαλος u. s. w. veranlasst
wurde. — Die Namen in Z. 12 scheinen verschrieben zu sein.

1348 Die Bronzebruchstücke Car. XXXI, 3 und 4 sind, wie Rangabé
Archäol. Ztg. XXXVI, p. 117 f. sah, Stücke derselben Urkunde, die aus
neun Zeilen bestand. Die Zeile scheint bis zu 50 Buchstaben enthalten
zu haben. BB. III, p. 274 ff.

[Ἀγαθῇ] τύ[χη]. Βασιλέον[τος] Πτολεμαίου Ἀλεξ[άνδρου]

[ἐπὶ ναιάρ]χου δὲ Ἀμυνάνδρου[υ] . . . λα [ἀφῆκ]εν
 Δο[] λης Κανθάραν ἐλ[ευθ]έραν [αὐτὰν καὶ]
 γέν[ος ἐκ] γενεᾶ[ς | εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον. Μὴ ἐξέσσω
 5 [δὲ Κα]νθάρας μηθένα κατα[δουλίξ]εσθαι ὡς οὐ[]σας
 Κρατεραίον θυγατρ[ὸς καὶ ἐλ]ευθέρας. Εἰὰν δέ τις ἐφά[]-
 [πτηται ἢ αὐ]τᾶς ἢ τᾶς γενεᾶς γενεὰ γινέσθω
 κατάνομ[ος | ν]όμους τῶν ἐφ[απτο]μένων
 μήτε κτήματα ἀλλ[ὰ] | ο αὐτοὶ καὶ γενεα
 σαν ἢ αὐτᾶς Κανθάρας | - αὐτᾶς ἢ
 ἐγγόν[ων] κηται.

Z. 2—3 etwa Δο[κίμα Πεια]λῆς. — 5 ist wiederhergestellt durch Vergleichung mit W.-F. 270. Gesperrter Druck bezeichnet das zweite Bruchstück.

1349 Car. XXX, 4; BB. III, p. 275.

Ἀγαθαὶ τύχαι. | Στραταγοῦντος Ἀπειρωτᾶν Ἀνδρονίκου Ὑγ-
 5 χεστοῦ ἀφῆκε | ἐλευθέραν Φιλίσταν Νει[]κανδρος Ἀνεροῖτα Τα-
 λαι[]ὰν ἄτεκνος. Μάρτυρες Δό[κ]ιμος Βοῖσκον, Εὐρίνους Δέρκα,
 10 Ἀντίοχος Μενε[φύ]λευ (sic!), Ἀνδροκος Νικο[μ]άχου Ταλαιᾶνες,
 Βο[]σκος Νεικάνδρου Ὀποῦ[]ος.

1350 Car. XXX, 5; BB. III, p. 275; Dittenberger Sylloge n. 442.

Ἀγαθαὶ τύχαι. Στραταγοῦντος Ἀπειρωτᾶν Λυσανία Κα-
 ρώπου | προσστατεύοντος Μολοσσῶν Ἐγελάου | Παρώρου ἀφῆκε
 5 Ἀντίβολος Νικάνορος Δα[]εσστὸς ἐλεύθερον Ἀνδρομένη τὸν αὐ-
 τοῦ | [ἄ]τεκνος ὢν. Μάρτυρες Ἀγέλαος Ἀντίοχος (sic!), Ἀνκό-
 φρων | [Ἀν]τιόχου, Δέξανδρος Κεφάλου, Ἀγέλαιο(ς) | [Ἀν]ι-
 κάτου Κολπαῖοι.

Z. 7 ΑΓΕΛΑΙΟΟ. — [Λυσν]ικάτου Dttb. doch vgl. Ἀνίκα[τος] n. 1358. —
 Λυσανία Καρώπου = Λυσανία τοῦ Νικολάου Καρώπου n. 1339. — Die
 Πάρωροι sind die Παρωραῖοι Strabos 325 f.

1351 Car. XXVII, 2; BB. III, p. 276.

[Ἀπ]έλυσαν [Γ]ρόπωνα τοῖδε ξενι[κ]α[]ί[]σει Θεόδοτος,
 Ἀλεξίμαχος, | Σα[μ]ίθα, Γάλαιθος, Ξένος. Μάρτυρες Μολλοσ-
 5 σῶν (sic!) Ἀνδρόκκας Δωδω[]ναῖος, Φίλιπος Δ[ω]δωναῖος, Φι-
 λόξενος Δωδωναῖος, Δράιπος Δωδωναῖος, Ἀγίλαιος Δωδω-
 ναῖος, Κραῖνος Φοινατός, Ἀμινανδρος Δωδωναῖος. Θερεπω-
 τῶν (sic!) οἶδε Δόκιμος Λαρισαῖος, | Πειάνδρος Ἐλεαῖος, Μέν-
 10 ανδρος Τιαῖος, Ἀλέξα[]νδρος Τιαῖος, Δείνων ὁ Ὁξουχάρου, Φί-
 λιππο[]ς | Φίλων Ὀνόπερος. Ἐπὶ προστάτα Φιλοξένου
 Ὀνοπέρου. Διὸς] Νάου Διώνας.

Z. 1: ΠΥΓΩΝΑ. — 10 ΟΘΞ, Θεουχάρου C. — Mit ξενικαὶ λύσει vgl. ξενικὴ auf jüngeren thessalischen Inschriften *Leake* N. G. n. 176—179, *Εφημ. ἀρχαιολ.* 192—195.

1352 *Car.* XXX, 2; *BB.* III, p. 278.

Ἐπὶ προστάτα Μολοσσῶν Κεφάλου Πείαλος ἀφῆκε Ἡρα-
5 [κ]λείδας Σώπατρο[ν] || Ἐτοίμαχον ἔλευθε[ρ]ο[υ]ς καὶ αὐτοῦς
καὶ ἐκ γόνους. Μάρτυρες Πελέων Χέρα[δ]ρος, Ἀγέλαος
10 Μένιος || Ἀμύνος, Λαμοίτας Χ[έ]ρα[δ]ρος, Θεύδοτος Χ[έ]ρα-
δρος, Πολύξενος | . . . ασσος.

Z. 9 oder Μεν[έα].

Zu Πείαλος vgl. Πυλία πόλις Θεσσαλικὴ ὑπὸ τὸ Κερκετικὸν ὄρος (an der Grenze von Epirus) Steph. Byz. und Σωσίβιος Σωσιβίου Πεελεύς *Kumanud.* *Αττ. ἐπύγρ.* ἐπιτύμβ. n. 2310. Nach Paus. I, 11, 1 ist Πείλος der Sohn des Pyrrhos-Neoptolemos und der Andromache. Πείλος δὲ αὐτοῦ κατέμεινεν ἐν Ἠπείρῳ καὶ ἐς πρόγονον τοῦτον ἀνέβαινε Πύρρος τε ὁ Αἰακίδου καὶ οἱ πατέρες ἀλλ' οὐκ ἐς Μολοσσόν. Die Πείαες waren also der königliche Stamm der Molosser. Vielleicht hat die Aehnlichkeit von Πεελεύς und Πηλεύς den Anlass zu der Ableitung des molossischen Königs-
hauses von den Aeakiden gegeben?

1353 *Car.* XXX, 3; *BB.* III, p. 279.

[Θεὸς τ]ύχαι. Ἐπὶ προστάτα Μολοσσῶν |ς Ἀρι-
στοπούλα καὶ - |ς Φίλιπον ἐλεύθερον ἀφίεντι | ἐπὶ
5 λ]ύσει. Μάρτυρες Α - || . . . ιος Λαμίσιος Ἀμα - |ς
Ἀργι - Λαμ - | - ιου.

1354 *Car.* XXXII, 1; *BB.* III, p. 279; *Rangabé* in *Arch. Ztg.* XXXVI, p. 118.

. [Μ]ενέλαο[ς] . . . |ον ἀπέλυ[σε] | ἐπ]ὶ
5 λύσει τριῶ[ν] μῶ[ν] | ἐπὶ] προστάτα Πολιτ[άρχου] || Φειδολάου.
Μάρ[τ]υρες Ἀρμενος Ἀλέξανδρος Ἀνδ[ρομένη]ς | Φειδύλα
10 Εὐ Κοίλων τοὶ Αὔοςος || Κέλαιθος.

Z. 4 Πολιτ[άρχου] oder Πολιτ[εῖδα]? — 10 Zu Κέλαιθος vgl. Κέλαιδοι, Κελαιθεῖς St. Byz. s. v. *W.-F.* 91: Κράτεια τὸ γένος ἐκ Κελαιθας.

1355 *Car.* XXXIII, 1 ist mit XXXIII, 11 zu verbinden. *BB.* III, p. 280. Das zweite Bruchstück ist durch gesperrten Druck bezeichnet.

- Λωδ[ωναῖος] | - Πά[ρωρος] προσ[τατεύν]οντος | - Κε[λ]αίθου.
5 Μάρ[τ]υρες τοῖδ[ε] | σεαμβ[υς] Κέλ[αι]θος, Φιλλ - || - εἰας
Κίλαιθος.

1356 *Car.* XXIX, 3; *BB.* III, p. 282; *Dittenberger* *Sylloge* n. 443.

Θεός τυ]χα. Ματυδία | Πο[λύ]ξενον ἐξεπρίατο | [ἀπο
 5 Α]μοξένας μᾶς | [ἀρ]γυρίου. Μάρτυρες || Ἀλεξάνωρ, Φαττί-
 δας, | [Σκ]οπαῖος, Εὐκλείδας. | [Ἐπ]ὶ ναιάρχου Μενεχάρ[μου],
 10 ἐπὶ προστάτα Μολ[οσσ]οῦ Ἀγέα. Αἴος || - Φοινατοί.

Z. 3 παρ Vf. ἀπὸ Dittb. — 9 Μολ[οσσῶν] . . . οὐα Γέλλος Dittb. wofür der Raum nicht genügt. Der Prostates hiess Molossos S. des Ageas. Der Name Αἴος auch n. 1354.

1357 Gomperz in Archäol. epigr. Mitt. aus Oesterreich V, p. 134.

[Ἐπὶ] προστά[τα Μολοσσῶν] | νου Ἀνξ -
 5 . . . | ἀφῆκε Γέλων | ος ἐλεύθερον] || .
 . . . εἰν ὅπαι κα θ[έ]λη | . . ἀπὸ τᾶς σά[μερον ἀμέ-
 ρα]ς. | Μάρτυρες Ἀ[μύναν]δρος | . . . Ἀμυνάν-
 δ[ρου] | . . . Εὐδάμουν.

Ergänzt von Gomperz. Z. 5 etwa [ἀποτρέχ]ειν, ὅπαι κα θέλη nach W.-F. 373, 9—10. — Zu Z. 6 vergleicht Gomperz W.-F. 172, 6 εἰμεν δὲ ἐλευθέρους αὐτοὺς ἀπὸ τᾶσθε τᾶς ἀμέρας.

1358 Gomperz in Archäol. epigr. Mitt. aus Oesterreich V, p. 135 f.

[Προστατεύοντο]ς Μολο[σσῶν] | νος Φοι[να]-
 τοῦ | μίσκου Μ | ον
 5 αποτ || ν ἀπὸ τε τα | ς.
 Μάρτυρες Σ | . . Δωδωναῖοι, Ἀνίκα[τος] . | . .
 . ρου, Φίλλιος Α | ιτας

Z. 4 lies [ἐλεύθερον ἀποτ[ρέχειν ὅπαι κα θέλη]? — 5 ἀπὸ τε τᾶς σά-
 μερον ἀμέρα]ς?

1359 Car. XXX, 1; BB. III, p. 280.

[Θ]εὸς τυ]χα ἀγαθά. Βοῖ[σκος] | Φορμίονος Ἐχενίκα Ἀν-
 [τί]φρ Εὐχὼ ἐλευθέραν ἀφίεν[τι αὐ]τοῖ ἀπ' αὐτῶν καὶ τῶν
 5 ἐγόνω[ν αὐ]τῶν καὶ γένος ἐκ γενεᾶς, [ἐπεὶ ἂν Βοῖ]σκος καὶ
 Δαμναγόρα τελ[ευτάσ]ωντι καὶ Φορμίσκος ἡβ[άσ]ηι τρα]πειῖσ-
 θαι ὅπαι κα θέλη[ι. Μάρτυρ]ες Λάγορος Βατελωι ||
 10 λος Ὀπλαῖνος, Πολυπ[εΐθης Ὀπ]λαῖνος, Σιμίας Κέλα[ιθος].

Z. 7—8 hergestellt nach W.-F. 189, 2; 200, 4; 52, 9. ἡβ[άσ]ηι nach 300, 7; 306. — 8 [τρα]πειῖσθαι Gomperz.

1360 Car. XXXII, 4; BB. III, p. 281.

Θεὸς τύχα. Ὑμένιος Αυσ[ανία Ἐρμ]ιόνα Ἐρμιων Πτο[λέ-
 μαιον] | ξενικᾷ λίσσι ἀ[πέ]λυσαν. | Μάρτυρες Ἀγέλα[ος]
 5 || Τριπο[λίσι ι, Λαμοσθένης].

Z. 5 [Τριπο]λίσοι ist ergänzt nach Τριπόλισσοι, ἔθνος Θεσπρωτικόν, οὗς καὶ Τριπολισσίους καλεῖ Ῥιανὸς ἐν τῷ ἐ. Steph. Byz. s. v.

1361 Car. XXXIII, 5; BB. III, p. 281.

. . . ἀφίγησι - | . Φιλόθιν - | καὶ γενεὰν κα[ὶ - | - εἰς
5 τὸν ἄπαν[τα χρόνον - || Ἀρ]ετάφιλος - | [Μά]ρτυρες - | - ἀνα.

1362 Car. XXXIII, 7; BB. III, p. 281.

Es sind nur wenige Worte zu erkennen: 3 Μάρτυρες, 4—5 Κεφ[άλου], 5 Εὐχων Ὀπ[λαῖνος] oder Ὀπ[οῦς]. Mit dem Ethnikon Ὀποῦς vgl. Ἐπονία, πόλις, ἣ νῦν Ἀμβρακία Steph. Byz.

1363 Car. XXXIII, 12; BB. III, p. 282.

- πικτας - | - ομα - | - νοικα.

Wie es scheint wird ein σῶμα ἀνδρεῖον, ὃν Ε[πι]κτᾶς ὄνομα [Δι] Νάοι κα[ὶ Λιῶναι] geweiht.

1364 Car. XXIX, 4; BB. III, p. 281 enthält keine Freilassung, sondern eine Widmung. Die Worte - σιναιοι | - ωναι | - εσευχαν | - μύων sind wol zu lesen: [Α]σιναιοι | [Δι] Νάοι καὶ Λιῶναι | [ἐκτελέσαν]τες εὐχάν.

1365 Car. XXIX, 1; Rangabé Archäol. Ztg. XXXVI, p. 116; BB. III, p. 283.

Θεὸς τύχα [τ]αῖ συμμ | δίδωμι [οἶκον κ]αὶ
5 τὰ ἐπίπολα || ἅπαντα, ἄρου[ραν] ἀγ Κόσσωι, | λειμῶνα ἐπ' |
10 Ἀθερίωι, ἀμπέλους παρ Κόται κ[αὶ] || οἰκόπεδον | [ἐ]πὶ
προστ[ά]τα | [Μν]άσωνος | [Κε]λαίθου.

Z. 2 τᾶι συμμ[αχίαι] Rangabé, συμμ[ορίαι] Vf.

C. Rechtsurkunden unbestimmten Inhalts.

1366 Car. XXXII, 7; BB. III, p. 282.

αγορ - | αὐτῶι καὶ γ[ενεαῖ] | ἐπὶ προστά[τα] - | ος διωλεσ - ||
5 οχος Ὀριάτ[ας - Μολ]οσσῶν ἐπὶ - | [Θ]εὸς τύχα.

Mit - οχος Ὀριάτ[ας] vgl. den nur von Livius 45, 26 erwähnten Ort Horreum.

1367 Car. XXXIII, 3; BB. III, p. 283.

- ς Εὐπλε - | [Ὀνοπέ]ρηνου Καρτα[τοῦ] | - ου, γραμμα[τεῦοντος]
- α Γενναίου.

Mit *Γενναίου* vgl. Steph. Byz. *Γενοαῖοι, ἔθνος Μολοσσίας, ἀπὸ Γενόου ἄρχοντος αὐτῶν, Ῥιανὸς τετάρτη Θεσσαλικῶν.*

D. Weihinschriften.

1368 Steininschrift. *Carapanos* Archäol. Ztg. XXXVI, (1878) p. 115. Abbildung t. 13; *Dittenberger* Sylloge n. 147.

[*Βασιλεὺς Πύρρο[ς καὶ] | Ἀπειρ[ῶ]ται καὶ Τα[ραντῖνοι] | ἀπὸ Ῥωμαίων καὶ | συμμάχων Διὶ Να[ίω].*

Z. 2 [*Ἡπειρῶ]ται καὶ τα[ῦτα]* *Car.*, [*Ἀπειρῶ]ται καὶ Τ[αραντῖνοι]* *Dttb.* 3 καὶ [*ἀπὸ*] *Car.*, καὶ [*τῶν*] *Dttb.*

1369 Auf einem Spiegel. *Car.* XXV, 1; BB. III, p. 281.

5 Πολυξένα | τὰ γε|ν ἀντίθ|τι τοῖ Δι || καὶ χρήματα.
τὰ γεν = τὰ γε nach *Baunack* in *Curtius Studien*, oder *ταγύν*?

1370 *Car.* XXXII, 3; BB. III, p. 283.

- ν ἀγωνοθέ[ταν] - | Ἀνδρομάχον - | [τὸ κοινὸν τ]ῶν Θεσ-
5 πρωτ[ῶν | καὶ] τοὶ καῖκοι εὐ[θυνοι || - ἔν]εκα.

1371 Inschrift am inneren Rande eines Gefäßes. *Car.* XXV, 2.

Ἐπὶ ἀγωνοθέτα Μαχάτα Παρθαίου Διὶ Νάου (sic!) καὶ Διῶναι.

1372 *Car.* XXVI, 1.

Ὠφελίων Ἀφροδίται ἀνέθηκε.

1373 Auf einem Gefäßsrande. *Car.* XXIII, 5.

Σώταιρος ἀνέθηκε Διὶ Ναίω.

1374 Desgl. *Car.* XXIII, 6.

Δωρόβιος Διὶ Νάω ἀνέθηκε, ᾧ Διοπέθης (sic!) εὐξάτο.

1375 Desgl. *Car.* XXIV, 4.

Ἀνταγαθίδας Διὶ Ναίω Ἀντοκρατίδας Διὶ Νάω.

1376 u. 1377 *Car.* XXIII, 7 und 8 finden sich auf dem Boden von Weihgefäßen die Inschriften *εὐπο* und *συπο* d. i. *εὐ πῶ* und *σύ πῶ* = *σύμπῶ* vgl. *χαῖρε καὶ πῶ* *Alcaeus* frg. 54 *Bergk*⁴.

AKARNANIEN.

A. Beschlüsse des Bundes der Akarnanen.

1379 Stele, gefunden zu Sparta, hgg. in Minuskeln von *Kumanudes* *Ἀθήν.* I, p. 253 f.; *Foucart* in den *Explicat.* zu *Lebas* II, p. 144 (n. 194^d); *BB.* VII, p. 242; *Cauer Del.*^a n. 240; *Dittenberger Sylloge* n. 321.

Ἐπὶ ἱεραπόλου τοῦ Ἀπόλλωνι τοῦ Ἀκτίου Θεοδότου τοῦ
 Σώτωνος Ἀνακτοριέος, γραμματέος δὲ ταῖ βουλαῖ Κλεάνδρου
 5 τοῦ Ἀνλίσκου Ἀνακτοριέος, προμνάμονος δὲ Σωπάτρου τοῦ
 Σωτίωνος Ἀνακτοριέος | καὶ συμπρομναμόνων Ἀριστάνδρου
 τοῦ Ἀρχεστράτου Θυρρείου, | Ἀλεξιμάχου τοῦ Καρδαμίωνος
 10 Αἰμναίου, Φιλιστίωνος τοῦ Δεξανδρου Ματροπολίτα, μῆνός
 Κουροτρόπου, ἔδοξε ταῖ βουλαῖ καὶ | τοῖ κοινοὶ τῶν Ἀκαρνάνων
 15 προξένους | εἶμεν καὶ εὐεργέτας τοῦ κοινοῦ || τῶν Ἀκαρνάνων
 κατὰ τὸν νόμον Γό[ρ]γιν Ἀκαμένεος, Δαμασίδαν Ἀνδροβό-
 λου, Λαχάρη Ἐπηράτου Λακεδαιμονίους, αὐτοὺς καὶ ἐγγόνους,
 20 καὶ εἴμεν αὐτοῖς ἀσφάλεια καὶ ἀσυλία καὶ πολέμου καὶ εἰρά-
 νας | καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἐγκτησιν καὶ | τὰ ἄλλα τίμια καὶ φι-
 λάνθρωπα πάντα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένους | καὶ εὐεργέ-
 25 ταις τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀκαρνάνων ὑπάρχει.

Z. 10. 11 Δεξανδίου *Kum.* ist wol Druckfehler. — 15. 16 Γό[ρ]γιν ergänzt *Kum.*

Σώτων und Σωτίων sind Koseformen zu Σωτάνωρ, Σώτανδρος vgl. zu n. 324, Σωπάρετος *Delos: Bull. Corr. Hell.* VII, p. 77.

Abfassungszeit kurz nach 200 v. Chr., etwas vor n. 1380 anzusetzen.

1380 Stein, gefunden 1813 zu Punta=Aktion. *Leake* NG. IV, p. 27, n. 168; *CIG.* 1793; *Lebas* II, n. 1043. Schrift A und A. — *BB.* VII, p. 242 f.; (a. *Cauer Del.*^a n. 241).

a (links).

Ἐπὶ ἱεραπόλου τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Ἀκτίῳ Φιλ[ή]μονος |
 προμνάμονος δὲ Ἀγήτα τοῦ Νικία Ἀλυζείου | συμπρομναμόνων
 δὲ Ναυσιμάχου τοῦ Ἀριστοκλέος Ἀστακοῦ, Φιλοξένου τοῦ
 5 Ἡρακλείτου Φοιτιᾶνος, || γραμματέος δὲ τῷ βουλαῖ Προίτου

τοῦ Διοπαίδεος | Ματροπολίτα, Κουροτρόπον, ἔδοξε τῷ βου-
 λαῖ καὶ | τῷ κοινῷ τῶν Ἀκαρνάνων προξένους εἶμεν | καὶ
 εὐεργέτας τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀκαρνάνων κατὰ | τὸν νόμον Ἀγα-
 10 σίαν Ὀλυμπίονος Πατρῆ, Πόπλιον, || Λεύκιον, τοὺς Ποπλίου
 Ἀκίλιους Ῥωμαίους καὶ εἶμεν αὐτοῖς | καὶ ἐκγόνοις ἐν Ἀκαρ-
 νανίαι ἀσφάλειαν καὶ αὐτοῖς | καὶ χρήμασι καὶ κατὰ γᾶν καὶ
 κατὰ θάλασσαν καὶ | πολέμου καὶ εἰράνας καὶ γᾶς καὶ οἰκίας
 15 ἔγκτησιν || καὶ τὰ ἄλλα τίμια καὶ φιλάνθρωπα πάντα, ὅσα
 καὶ τοῖς | ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τοῦ κοινοῦ τῶν |
 Ἀκαρνάνων ὑπάρχει.

Z. 1 ΕΠΙΕΡΑΠΟΛΟΥ: ἐπὶ ἱεραπόλου Boeckh. — 2 ος in προμνόμενος
 ist nachträglich darübersetzt.

b (rechts).

Ἐπὶ στρα[ταγοῦ] | ωνος Οἶν[ιάδα] | χου
 τοῦ | ἔδοξε τῷ βουλᾷ καὶ τῷ κοινῷ τῶν Ἀκαρ-
 5 νάνων προξέ[ν]ους εἶμεν καὶ εὐεργέτας τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀκαρ[ν]-
 νάνων [κατὰ τὸν νόμον καὶ] | Πανυσαν[ίαν]
 καὶ εἶμεν αὐτοῖς καὶ ἐκγόνοις | ἐν Ἀκαρ[νανίαι] ἀσφάλειαν καὶ
 αὐτοῖς καὶ χρήμασι | καὶ κατ[ὰ] γᾶν καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ
 10 πολέμου καὶ] || εἰράνας [καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ τὰ
 ἄλλα τί]μια καὶ φ[ιλάνθρωπα] πάντα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις
 προξέ[ν]οις κα[ὶ] εὐεργέταις τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀκαρ[ν]νάνω[ν]
 ὑπάρχει.

Die Ergänzung der allein erhaltenen durch gesperrten Druck hervor-
 gehobenen Zeilenanfänge rührt von Boeckh her. Oiniadai (Z. 2) wurde
 erst 189 von den Aetolern wieder an die Akarnanen abgetreten.

c (hart unter b).

Ἐπ' ἱεραπόλ[ου] τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Ἀκτίω Φιλήμονος,
 προμνέ[μ]ος δὲ [Ἀγῆτα τοῦ Νικία Ἀλυζείου, συμπρομνα-
 μόνων δὲ] | Ναυσιμ[άχου] τοῦ Ἀριστοκλέος Ἀστακοῦ, Φιλοξένου
 τοῦ Ἑ[ρ]ακλείτου [Φοιτιάδος, γραμματέος δὲ τῷ βουλᾷ
 5 Προίτου τοῦ] || Διοπαί[δεος] Ματρολίτα ἔδοξε τῷ
 βουλᾷ καὶ τῷ κοινῷ τῶν Ἀκαρνάνων προξένους εἶμεν
 καὶ εὐεργέτας τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀκαρνάνων κατὰ τὸν νόμον]
 | Ἑμμε[νίδαν] | Λεοντί[νους] καὶ εἶμεν αὐτοῖς
 10 καὶ ἐκγόνοις ἐν Ἀκαρνάνί[αι] ἀσφ[ά]λειαν καὶ αὐτοῖς καὶ χρή-
 μασι καὶ κατὰ γᾶν καὶ κατὰ | θάλα[σσαν] καὶ πολέμου καὶ
 εἰράνας καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔγ[κ]τησι[ν] καὶ τὰ ἄλλα τίμια

καὶ φιλόπρωτα πάντα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις π[ροξένοις καὶ
ἐνεργέταις τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀκαρνάνων] | ὑπάρ[χει].

Wiederhergestellt von Boeckh.

B. Stratos.

1381 *Leake* NG. n. 2 „At Lepenu“; CIG. 1794^f; *Lebas* II, n. 1038;
Heuzey Mont Olympe et l'Acarnanie n. 64. — BB. VII, p. 244; *Cauer*
Del.² n. 244.

Δικκὼ | Δάμπωνος.

1382 *Heuzey* n. 64 „A Sourouvigli“. — BB. ebd.

Σαρπ[ηδόνης] | Κλεάν[δρου] | Σωσίλλ[ας] | Ἀνθίδ[ος].

Die Ergänzungen sind natürlich ungewiss.

1383 Münzlegende. *Imhoof-Blumer* Numismatische Ztschr. X, (Wien
1878) p. 14; *Weil* Ztschr. f. Numism. VII, (Berlin 1880) p. 124. — *Cauer*
Del.² n. 246.

Ἀγῆμῶν.

1384 Desgl. *Imhoof-Blumer* a. a. O. p. 17 u. 163.

Στρατίων.

C. Anaktorion.

1385 CIG. 1794 (nach Meletios); *Lebas* II, n. 1046; vgl. *Leake* NG.
IV, 21. 22. — BB. VII, 244 f.

a. Μαχάτας [ἐ]πόησε.

b. Α[α]φάνης Λασθένης Ἀσκληπιῶι | ἀνέθηκε | Μαχάτας
ἐπόησε.

Zwischen beiden metrische Weihinschrift nicht im Dialekt.

1386 CIG. 1794^c (Meletios); *Lebas* II, n. 1051. — BB. VII, p. 245.

Τελλίας Πυθίωνος.

1387 *Heuzey* n. 71 (A). — BB. ebd.

Καλλιάρχου.

1388 *Leake* NG. n. 167; CIG. 1794 f.; *Lebas* II, n. 1050. — BB. ebd.

Σίλπας.

D. Thyrrheion.

1389 *Leake* NG. IV, n. 164 „At Ai Vasili“ = Thyrrheion nach *Bursian* Geogr. v. Griech. I, p. 112; CIG. 1793^b; *Lebas* II, n. 1047. — BB. ebd.; *Cauer* Del.² n. 242.

Πρύτανις | Πολύενκτος Θεοδότου, | ἐστία | Λυσιάς Μενου-
 5 τίου, || ὑποπρυτάνις | Ἐπικράτης Δωριμάχου | Λεωνίδας Λεω-
 νίδα | Ἀγῆσιστρατος Μνασιστράτου | Μένανδρος Μενάνδρου
 10 || Σωτέλης Ἐπιτέλεος | Λαμίσκος Λέοντος, | μάντις | Εὐξενος
 15 Δαξίμου, | αὐλητὰς || Λέων Λεοντίσκου, | ἱεροφόρος Φίλιππος
 Πολυεύκτου, | μάγειρος Νίκανδρος Σωκράτης, | διάκονος Πρω-
 20 τος Δημητρίου, | ἀρχονοχοῦς Κάλλιππος Πολυεύκτου, || ἱεροθύ-
 τας | Καλλικράτης Καλλικράτης.

Schrift A. — 3. 4 *Boeckh*: ἐστία[ρχος] Λυσίας, aber ἐστία ist wol fem. zu ἔστιος, vgl. auch ἐστία πόλεως auf späten lakonischen Inschriften CIG. 1435. 1439. 1440. 1442. 1446. — 13 Δαξίμου *Boeckh*.

1390 *Heuzey* n. 66 „A H^{os} Vasilios.“ (A). — BB. VII, p. 245.

Ἀριστώνεια χαῖρε.

1391 *Heuzey* n. 68 „Au même lieu.“ (A). — BB. VII, p. 246.

Ἔρωσις χαῖρε.

1392 *Heuzey* n. 69 „Au même lieu.“ (A). — BB. ebd.

[Κ]λειοῖ | χαῖρε.

1393 *Leake* NG. IV, n. 165 „At Ai Vasili“; CIG. 1794^c; *Lebas* II, n. 1054. (A). — BB. VII, p. 245.

Ἀνθὺς χαῖρε.

1394 *Heuzey* n. 67 „Au même lieu.“ (A). — BB. VII, p. 246.

Ἀμφιλαΐδα χαῖρε.

E. Palairos.

1395 *Heuzey* n. 72 „Kekropoulo“ (A). — *Cauer* Del.² n. 243.

Ἀθανάς, | Διός.

- 1396 Heuzey n. 73 „Au même endroit.“ (A). — BB. VII, p. 246.

Δικαίας.

- 1397 Heuzey n. 74 „Au même endroit.“ (A). — BB. ebd.

Κλευμένης | [Σ]τίλπωνο[ς].

- 1398 Heuzey n. 75 „Au même endroit.“ (A). — BB. ebd.

. θαναλ enthält den Namen Ἀθανάδας.

- 1399 Heuzey n. 76. (A). — BB. ebd.

Κριτοβούλα.

F. Alyzia.

- 1400 Heuzey n. 77 „A Kandila, sur une base de marbre noir.“ (A). BB. VII p. 246.

Υγείαι | Ἰππονίκα | Μενείας.

Der Name Menneias kommt auch auf einer akarnanischen Münze vor, Mionnet II, 79.

G. Phoitiai.

- 1401 Heuzey n. 65 „Parmi les ruines de Porta.“ (A). — BB. VII, p. 246.

Αἰολίας | τᾷς χρηστᾷς.

Heuzey liest Z. 1 Αἰθ[ε]ρίας.

H. Astakos.

- 1402 Heuzey n. 78 „Dans la vallée de Dragomesti.“ Gute Schrift. — BB. VII, p. 246.

Σωτίωνος.

- 1403 Heuzey n. 79 „Au même endroit.“ (A). — BB. ebd.

<i>[Αα]άσασσα</i>	<i>Ἀριστομένης.</i>
<i>[Αε]οντέος</i>	<i>Μεννέα.</i>

- 1404 Heuzey n. 80 „Au même endroit.“ (A). — BB. ebd.

Φρόνιχ[ος] | Ἀλεξ -

I. Oiniadai.

1405 *Leake* NG. n. 163 „At Katokhi“; „literis optima aetatis“ *Boeckh* CIG. 1796^b; *Lebas* II, n. 1034. — BB. VII, p. 246 f.

Φορμίων | Ουίωνος.

Vgl. *Θυιωνίδας* spartan. Ephor um 400, Bull. Corr. Hell. III, p. 12.

1406 CIG. 1795 (nach Cyriacus); *Lebas* II, n. 1055. — BB. VII, p. 247.

Κέφαλος Πράχου.

Ἀνδρόνικος | Τέλωνος | χαῖρε.

1407 CIG. 1796 (nach Cyriacus); *Lebas* II, n. 1037. — BB. ebd.

Ἀριστίδας.

1408 *Lebas* II, n. 1036. — *Cauer* Del.² n. 245.

Ἐπιτέλεος.

AETOLIEN.

A. Beschlüsse des Bundes der Aetoler.

1409 Delphi „sur le mur pélasgique, qui soutient du sud la terrasse où s'élevait le temple d'Apollon“ *Haussoullier* Bull. Corr. Hell. V, p. 404 n. 14. — *Cauer* Del.² n. 235; *Dittenberger* Sylloge n. 325.

Στραταγέοντος Τιμαίου ἔδοξε τοῖς | Αἰτωλοῖς· μηθένα τῶν
ἐν Δελφοῖς σινοί|κων ἀτελέα εἶμεν, εἴ κα μὴ δοθῇ[ι] παρὰ
5 | τᾷς πόλιος τῶν Δελφῶν ἀτέλεια· καὶ εἴ || τινοὺς ἔμπροσθεν
[ᾶ] ἀτέλεια γέγονε | μὴ δόντων τῶν πολιτῶν, ὑποτελεῖς | εἶμεν,
καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ σύνοικοι.

Z. 5 ᾶ erg *Dittb.*

Delphi stand unter aetolischer Herrschaft von 290 bis 189. Falls *Dittb.* Recht hat, den Strategen Timaios mit dem Aetoler Timaios zu identifizieren, der auf einer messenischen zwischen 250 und 220 abgefassten Inschrift (*Dittb.* Sylloge n. 181) erwähnt wird, fällt der obige Beschluss in die zweite Hälfte jenes Zeitraumes.

1410 Vertrag mit Keos, gefunden in Keos. CIG. 2350; *Lebas* II, n. 1763. — BB. VII, p. 247 f; *Cauer* Del.² n. 237; *Dittenberger* Sylloge n. 183.

Ἔδοξεν τοῖς Αἰτωλοῖς ποτὶ τοὺς [Κε]ῖους τὰν φιλίαν τὰν
ὑπάρχουσαν διαφυλάσσειν καὶ μηθένα ἄγειν Αἰτωλῶν μηδὲ
τῶν ἐν Αἰτωλίαι πολιτευνόν|των τοὺς Κεῖους μηθαμόθεν ὀρ-
μώμενον μήτε κατὰ γὰν μήτε κατὰ θάλατ|ταν μήτε ποτ' Ἀμ-
10 φικτυονικὸν μήτε ποτ' ἄλλο ἐγκλημα μηθὲν ὥς Αἰτωλῶν || ὄν-
των τῶν Κείων· εἰ δέ τις κα ἄγει τοὺς Κεῖους τὸν στραταγὸν
ἀεὶ τὸν ἐνάρχοντα τὰ ἐν Αἰτωλίαν καταγόμενα [ἀναπράσσ]οντα
κύριον εἶμεν καὶ τοὺς | συνέδρους καταδικάζοντας τοῖς Κεῖοις
[τὰν τῶ]ν ἀ[ρόντων ἀν]το[ύς] ζα[μ]ίαν, | ἄγ κα δοκιμάζωντι, κυ-
ρίους εἶμεν· στρα[ταγέοντος] Ἀρχεδάμου Φόλα τὸ τέ|ταρτον,
πρεσβευσάντων ἐν Κέ[ων] . . .

Z. 2 ΑΛΓΕΙΝ: ἄγειν *Boeckh*; etwa ἀχρεῖν vgl. ἀχρηστός n. 1411 Z. 14. — 3—4 θάλατταν ist dialektwidrig. — 5 ἄγει, *Boeckh* ἄγηι. — 6 [ἀναπράσσ]-
οντα nach n. 1411 Z. 13 hergestellt, *Boeckh* [καταδικάζ]οντα. — 8 Die Da-

tierung nach W.-F. n. 121 Στραταγέοντος τῶν Αἰτωλῶν Ἀρχεδάμου τοῦ Φόλα τὸ τέταρτον vgl. 178. = Archedamos Polyb. XVIII, 2, 9; XX, 9.

1411 Vertrag mit Teos. CIG. 3046, berichtet Lebas III, n. 85. — BB. VII, p. 248; Cauer Del.² n. 238.

Αἰτωλῶν. |

Στραταγέοντος Ἀλεξάνδρου Καλυδωνίου Πανατωλικοῖς. |
ἐπεὶ Τήιοι πρεσβευτὰς ἀποστείλαντες Πυθαγόραν καὶ Κλεῖτον
τὰν τε οἰκειότατα | καὶ τὰν φιλίαν ἀνενοῦντο καὶ παρεκάλεον
5 τοὺς Αἰτωλοὺς, ὅπως τὰν τε πόλιν || αὐτῶν καὶ τὰν χώραν
ἐπιχωρήσωντι ἱερὰν εἶμεν καὶ ἄστυλον τοῦ Διονύσου. | δεδόχθαι
τοῖς Αἰτωλοῖς ποτὶ τοὺς Τήιους τὰν φιλίαν καὶ οἰκειότατα
τὰν ὑπάρχουσαν | διαφυλάσσειν καὶ τὰ ψαφίσματα τὰ πρότερον
γεγονότα αὐτοῖς περὶ πάντων τῶν φιλανθρώπων κατὰμονα
εἶμεν, ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖς παρὰ τῶν Αἰτωλῶν τᾶς τε πόλιος
καὶ τᾶς | χώρας τὰν ἀνιέρωσιν καὶ ἄστυλιαν, καθὼς καὶ οἱ
10 πρεσβευταὶ ἀξίουσι καὶ μὴθένα Αἰτωλῶν μὴδὲ || τῶν ἐν Αἰτω-
λίαι κατοικούντων ἄγειν τοῖς Τήιους μὴδὲ τοὺς ἐν Τέει κα-
τοικέοντας, μηδαμόθεν | ὀρμημένους, ἀλλὰ τὰν ἀσφάλειαν καὶ
ἄστυλιαν εἶμεν αὐτοῖς τὰ ἀπ' Αἰτωλῶν καὶ τῶν ἐν Αἰτωλίαι
κατοικούντων. εἰ δέ τις κα' ἄγχι ἢ αὐτοὺς ἢ τὰ ἐκ τᾶς πόλιος
ἢ χώρας τὰ μὲν ἐμφανῇ ἀναπράσσειν τὸν σ[τρ]ατα[γόν] καὶ
τοὺς συνέδρους αἰεὶ τοὺς ἐνάρχους, τῶν δὲ | ἀφανέων ὑποδί-
15 κους εἶμεν τοῖς ἀχρηκότας γινομένας τοῖς Τήιους τᾶς ἐγδικά-
σιος || καὶ τᾶς λοιπᾶς οἰκονομίας καθὼς καὶ τοῖς Διονυσιακοῖς
τεχνίταις ὁ νόμος τῶν | Αἰτωλῶν κελεύει. ὅπως δὲ καὶ εἰς
τοὺς νόμους καταχωρισθῇ ἀνιέρωσις καὶ ἄστυλία, | τοὺς κατα-
σταθέντας νομογράφους καταχωρίζαι, ἐπεὶ κα' αἱ νομογραφίαι
γίνονται | ἐν τοῖς νόμοις.

Schrift A. — CIG. 3046 Ῥωμαίων in derselben Angelegenheit beginnt: Μάρκος Ουαλάριος Μάρκου στρατηγός. M. Valerius Messala war praetor peregrinus im J 193 v. Chr.

Z. 14 ἀχρηκότας wird bestätigt durch ἀχρηκός n. 1413 Z. 5 und διεξαχρηκέναι Mitt. d. arch. Inst. III, p. 164 Z. 9 vgl. ἀγρεῖν ἄγειν. Κρητες und ἄγνηκε (sic!) ἀγήοχε. Λάκωνες Hesych — Dialektwidrig Z. 16 εἰς τοὺς νόμους neben Z. 17 ἐν τοῖς νόμοις.

1412 Verhandlung mit Vaxos auf Kreta. Stele, aufgefunden in Delphi, Haussoullier Bull. Corr. Hell. VI, p. 460 ff.

. [δ]ὲ βουλᾶς . A . L | [γραμ-
μ]ατεύοντος Φίλωνος τοῦ Ἀπ [ἔδο]ξε τ[οῖς]
Αἰτωλοῖς | [τᾶς] πόλιος τῶν Ὀα-

5 ξίων ποτὶ τὸ κοινόν· [ἐπειδὴ Ἐπικλῆς || Εἰράτωνός ἐστι μὲν Ὀάξιος, κατ[ο]ικεῖ δὲ ἐν Ἀμφίσσαι] - | - ἐν τε Δελφοῖς καὶ ἐν Θέρμῳ π[ο]λ[ί]τ[α]ν ἀναγράφειν αὐτὸν | καὶ τ[ὸ]ν ἀναγραφὰν δόμεν Ἐπικλέ[ι], τὰν δὲ ψάφιζιν | τὰν] περὶ τᾶς ἀναγραφᾶς ποιήσασθαι ἐν νο[μίμῳ] ἐκκλησίαι].

Unter dem Beschlusse der Aetoler das Schreiben der Vaxier (*Φαξίων*) im kretischen Dialekt, welches die Geschichte des Eraton und des Epikles erzählt. Abfassungszeit vor 189, weil die Aetoler noch im Besitze von Delphi und Amphissa sind. Die Ergänzungen sind von *Haussoullier*. Die Datierung lautete vielleicht:

[Στραταγέοντος τῶν Αἰτωλῶν NN., γραμματεύοντος δ] ἐβουλάς [τ]ᾶ[ν] δ[ευτέραν] ἐξάμηνον NN., τοῖς δὲ συνέδροις γραμματεύοντος Φίλωνος κτλ.

Z. 5. 6 ergänzt *Haussoullier* ἐπιδαμῶν ἐν τε Δελφοῖς καὶ ἐν Θέρμῳ, allein wahrscheinlich soll Epikles sowol in Delphi als in Thermon, als dem geistlichen und weltlichen Mittelpunkt des ätolischen Bundes, als Bürger aufgeschrieben werden.

1413 „Sur une plaque en marbre pentélique, . . . retrouvée (à Delphes) en avant du portique des Athéniens“ *Haussoullier* Bull. Corr. Hell. V, p. 372 ff. n. 3. — *Cauer* Del.² n. 236; *Dittenberger* Sylloge n. 215.

[Ἐδοξε τοῖς] Αἰτωλοῖς· [ἐπ]εὶ βασιλεὺς Εὐμένης ὑπάρχων φίλος καὶ σύμμαχος διὰ προγόνων τὰν οὔσα[ν] | πρότερον εἴ[ν]οντο ἐμ παντὶ καιρῷ φανερὸς γίνεται συναύξων, καὶ πολλὰς καὶ μεγάλας ἀποδείξε[ις] | ποιούμενος τ[ῶ]ς ἐν τῷ ἔθνος εἰνοίας καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλληνας, αἰεὶ τὰ συμφέροντα διαπρασσόμεν[ος], | σπουδᾶς καὶ] φιλοτιμίας οὐδὲν ἐνλείπων, γεγονότων τε αὐτοῖ
5 πολλῶν καὶ μεγάλων εὐαμερημά[των] || διὰ τοὺς π[ο]λέμους, ἐπανξηνῶς τὰμ βασιλείαν καὶ ἐν τὰν καλλίσταν διάθεσιν ἀγνηκῶς κέκρικε | [τιθέμεν] ἀγῶνας καὶ θυσίας τῇ Ἀθάναι τῇ Νικαφόρῳ μετὰ τῶν ἀδελφῶν καὶ τοῦ δάμον τῶν | [Περγαμηνῶ]ν, περὶ πλείστου ποιούμενος τὰν ποτὶ τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν· παρακαλεῖ [δ] ἐ καὶ το[ύς] | Αἰτωλοὺς, ἐ[ξ]απ[ε]-σταλκῶς θεωροὺς Πέρσαν, Θεόλυτον, Κτήσιππον, ἀποδέξασθαι τοὺς ἀγῶνας | [τῶν Νικαφ]ορίων στεφανίτας, τὸμ μὲν μουσικόν
10 ἰσοπύδιον, τὸν δὲ γυμνικὸν καὶ ἵππικὸν ἰσολύμπιον, || [καὶ ὁμοί]ως ἄστυον τὸ τέμενος τᾶς Ἀθάνας τᾶς Νικαφόρον· δεδόχθαι τοῖς Αἰτωλοῖς, [ἐπ]αινέσαι | [βασιλέ]α Εὐμένη καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ Ἀτταλον, Φιλέταιρον, Ἀθήναιον καὶ βασιλίσσαν | [Ἀπολλωνίδα] τὰμ ματέρα αὐτῶν καὶ τὸν δάμον τῶν Περγαμηνῶν ἐπὶ τῇ ποτὶ τοὺς [θεοῦ]ς εὐσεβεῖ[αι] | καὶ στε-

- φανῶσ]αι ἑκαστον αὐτῶν εἰκόνι χρυσάει, τὸν μὲν βασιλέα ἐφ' ἵππου, τοὺς δὲ ἀ[δελφοὺς πεζικῇ, | ἀρετᾶς ἔνεκεν] καὶ εὐνοίας τᾶς εἰς τοὺς θεοὺς· ἀποδεδέχθαι δὲ καὶ τοὺς ἀγῶνας τῶ[ν
- 15 Νικαφορίων οὓς || ἔθθηκε βασ]ιλεὺς Εὐμένης [σ]τεφανίτας, τὸν μὲν μουσικὸν ἰσοπύθιον, τὸν δὲ γυ[μνικὸν καὶ ἵππικὸν ἰσο-
λύμπιον· | εἶμεν] (δ)[ἐ τ]οῖς νικεόντοισι τῶν Αἰτωλῶν τὰς τι-
μὰς καὶ τὰ λοιπὰ πάντα τὰ ἐν τ[οῖς ἀγῶνας τῶν Πυ]θίων
κ]αὶ Ὀλυμπίων (τὰ) κατακεχωρισμένα· καὶ καθάπερ ὁ βασι-
λεὺς Εὐμένης ἀνα[καλεῖ] τὸ τέ[μενος | τᾶς Ἀθά]νας τὰς Νικα-
φόρου τὸ ποτὶ Περγάμῳ ἄσυλο[ν] καθὼς καὶ ὁρίξη, συναπο-
δεδέχθαι τοῖς Αἰτωλ[οῦς | ἄσυλον] εἶμεν αὐτὸ τὰ ἀπ' Αἰτω-
λῶν καὶ τῶν ἐν Αἰτωλίᾳ κατοικούντων, καὶ μηθένα (ἄ)γειν
- 20 μηδὲ θυσ[ιάζειν || τινὰ ἐ]ν τοῖς τῶν ὁρίων· εἰ δὲ τίς καὶ ἄγῃ ἢ
θυσιάξῃ ἢ ἀποβιάξαιτο ἢ διεγγνάσῃ, ὑπόδικον εἶμεν ἐν τοῖς |
συνέδρ]οις τῷ ἀδικηθέντι καὶ ἄλλῳ τῷ θέλοντι ἐν ταῖς ἐκ
ποτιστάσιος δίκαις· ἀποστέλλειν δ[ε | θεωρ]οὺς ἐν Πέργαμον
ἐπε[ῖ] καὶ ἡ θυσία καθήκη τῷ Ἀθάναι τῷ Νικαφόρῳ· τᾶς
δὲ ἐκποντᾶς ἐπι[με]λεῖσθαι τὸν στρατὰν αἰὲν τὸν ἑναρχον.
τοῖς δὲ θεωροῖς τοῖς ἐπαγγελλόντοισι τοὺς ἀγ[ῶνας | τῶν Ν]ι-
καφορίων καταστᾶσαι τὰς πόλεις ἐκάστας θεωροδόκους τῶν
- 25 ἰδίων πολιτῶν, καὶ ἀνελε[[γκεῖ]ν τοὺς ἄρχοντας τοὺς ἀπὸ τῶν
πολιῶν τῷ στρατ[αγῶ]νι [ῆ] προξένῳ ἐν τὰ Πύθια· διδόμεν
δ[ε] | . . . ρον καὶ ξένια ὅσα καὶ τοῖς τὰ Ὀλύμπια ἐπαγγελ-
λόντοισι θεωροῖς δίδονται· ὅπως δὲ καὶ [ἐν | τοὺς ν]όμους κα-
ταχωρισθῇ ἃ τε ἀποδοχὰ τῶν ἀγῶνων καὶ τοῦ ἱεροῦ ἃ ἀσυλία
καὶ ἃ τῶν θ[ε]ωροδ[ό]κων κατὰστ[α]σις καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐν
τῷ ψαφίσματι κατακεχωρισμένα, ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι τὸν
στρατ[αγῶ]ν καὶ τοὺς ἄλλους ἄρχοντας· ἐπαινέσαι δὲ καὶ τοὺς
- 30 θε[ωρ]οὺς, Πέρσαν Δ[ιο]νυσίου Συρακόσιον, || [Θεόλυτον] Ἀρί-
στω[ν]ος Αἰγινάταν, Κτήσιππον Δαματρίου Περγαμηνόν, καὶ
εἶμεν αὐτοὺς προξένους | [καὶ εὐεργέ]τας τῶν Αἰτωλῶν· ἔγγνος
τῶν προξενῶν ὁ γ[ρ]αμματ[εύς]· ἀναγράφειν δὲ καὶ τὸ ψά-
φισ[μα] τότε ἐν στήλαις λιθίναις δύο, καὶ ἀναθέμεν τὰν μίαν
ἐν Θέρμο[ν], τὰν δὲ ἐν Δελφοῖς· τὸ δὲ γεγόμεν[ον ἀνάλωμα]
τὸν ταμίαν τᾶς κωλ . . . κ . λ . ι . ρι . ε σ
λ . . . ιλι τὸν γραμματῆ τῶν | - - - - -
- ιαν.

Z. 6 τιθέναι Hauss. — 15 τοὺς ἀγῶνας τῶν erg. Düb., τοὺς νενικηκότας Hauss. Die übrigen Ergänzungen stammen von Haussoullier.

Eumenes II. regierte von 192 bis 159. Als engere Grenzen für die

Abfassungszeit der Inschrift stellt *Hauss.* unter Zustimmung von *Dttb.* die Jahre 179 bis 172 hin.

1414 Das Bruchstück eines Beschlusses der Aetoler in Betreff der Herakleoten (*Ἡρακλειωτῶν* Z. 10) und Oetaer (-*αίους* Z. 5?) *W.-F.* n. 471 (vgl. *BB.* VII, p. 249) bietet für den Dialekt nichts Neues und scheint keine Herstellung zu gestatten. — Z. 12 *πολυωρεῖν ὡς ὄντων* [*Αἰτωλῶν τῶν*]?

B. Schiedspruch der Aetoler.

1415 „Meliteae, quae hodie *Ἀβαρτζα* usurpatur, in ecclesia monasterii sacra mensa duobus constat lapidibus literatis... pro pede... magnum est marmor quadratum satis eleganter inscriptum“ *Ussing* n. 2, p. 2 f.; *Rhangabé* *Antiq. Hell.* 692; *Lebas* II, n. 1179. — *BB.* VI, p. 312 f.; *Cauer* *Del.*³ n. 239. — Schrift: ΑΓΟ.

Μελιταιέοις καὶ Πηρέοις ἔκριναν οἱ ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν αἰρεθέντες δικασταί, Δωρίμαχος Πολεμαῖος Ἀργεῖος Καλυδώνιοι, αὐτῶν | ἐπιχωρησάντων ἐξ ὁμολόγων· ὅρια μὲν εἴμεν τᾶς χώρας Μελιταιέοις καὶ Πηρέοις, ὡς ὁ Ἀχμεὺς ἐμβάλλει
5 ἐν τὸν Εὐρωπὸν, καὶ ἀπὸ || Ἀχμεὺς ἐν τὰν παγὰν τοῦ Γαλαίου, καὶ ἀπὸ τοῦ Γαλαίου ἐν τὰν Κολώναν, καὶ ἀπὸ τᾶς Κολώνας ἐπὶ τὸ Ἑρμαῖον ἐπὶ τὰ Εὐρύνια, καὶ ἀπὸ τῶν Ε[ὐ]ρυνίων κατὰ τῶν ἄκρων, ὡς ὕδωρ ῥεῖ ἐν τὸν Εὐρωπὸν, ἐκ τοῦ Εὐρωποῦ ἐν τὸν Ἑλιπῆ, ἀπὸ τοῦ Ἑλιπέος ἐν τὸ νέμος τὸ ἄγον ἐν τὰν Ἀμ[πε]λλον, ἀπὸ τᾶς Ἀμπέλου κατὰ τῶν ἄκρων
10 ἐπὶ τὸ Ὑπατον, ἀπ[ὸ] || τοῦ Ὑπάτου ἐν τὸν Κερκινῆ, ἀπὸ τοῦ Κερκινέος ἐν | τὰν Μύνιν, ἀπὸ τᾶς Μύνιος ἐν τὸν Εὐρωπόν, τοῦ Σκαπεταίου[υ] | καὶ τοῦ Εὐρωποῦ ἐν τὰν συμβολάν. Τὰν δὲ δαμοσίαν χώραν, τοὺς τε Καρανδᾶς καὶ τὰν Φυλιαδόνα, μὴ ἀποδόσθων Μ[ε]λιταεῖς, ὥστε πατρώϊαν ἔχειν τὸν
15 πριάμενον πολιτεόντω[ν] || Πη[ρ]έων μετὰ Μελιταιέων, ἀλλὰ κατ' ἄνταλον μισθούντω κ[α]θὼς καὶ τὸ πρότερον. Εἰ δὲ κα ἀποπολιτεύοντι Πηρεῖς ἀπὸ Με[λι]ταέων, περὶ μὲν τᾶς χώρας ὅροις χεῖσθων τοῖς γεγραμμένοις, καὶ ἔχοντες ἀποπορευέσθων βουλευτὰν ἓνα καὶ τὰ δάνεια συναποτινόντω, ὅσα
20 κα ἡ πόλις ὀφείλῃ, κατὰ τὸ ἐπίβαλλον μέρος || [τ]οῦ βουλευτᾶ, καὶ ἐμφερόντω τὰ ἐ[ν] τοὺς Αἰτωλοὺς γινόμενα κατὰ τὸν βουλευτάν. Ἀποδόντω δὲ οἱ Πηρεῖς τὰς δεκάτας | τὰς γινόμενας τοῖς δανεισταῖς, ἃς ὀφείλονται ἐτέων τριῶν, ἀναβολὰν λαβόντες ἔτη τρία. Ὅσα δὲ καὶ πρότερον ἐλάμβανον οἱ | Πηρεῖς παρὰ τᾶς πόλιος κατ' ἐνιαυτὸν, τοῖς τε ἀρχόντοις ἀργυ-

25 ρίον || μνᾶς τρεῖς καὶ κάρυκι στατήρας δέκα καὶ εἰς τὸ ἔλαιον
 τοῖς νεανί[α]ις στατήρας δέκα καὶ εἰς τὴν θυσίαν τῶν Σωτη-
 ρίων στατήρας πέντε | [κ]αὶ νῦν λαβανόντω, καὶ τὰ λοιπὰ
 ἐπιμελέσθω ἅ πόλεις τῶν Μελιταίων τῶν κοινῶν ἐμ Πηρέοις
 καθὼς καὶ τὸ πρότερον. Νόμοις δὲ χρῆσθων Πηρεῖς τοῖς
 30 αὐτοῖς καὶ Μελιταεῖς, τὰς δὲ ἐν ἀγορανόμοις δίκας γενομέ[ν]ας
 Πηρεῖς ποτὶ Πηρεῖς κατὰ τετράμηνον δικαζόντω ἐμ Πηρέοις
 οἱ ἐμ Μελιτείας ἀγορανόμοι. Ἀναγραφῆτω δὲ ταῦτα ἐν στά-
 λας ἐν τε Μελιτεία | καὶ ἐν Δελφοῖς καὶ ἐν Καλυδῶνι καὶ ἐν
 Θέρμῳ. Μάρτυρες τὸ συνέδριον Αἰτωλῶν τὸ ἐπὶ γραμμα-
 τέος Λύκον καὶ οἱ προστάται τοῦ συνεδρίου [Οἰνό]μιας
 Σπάτιος, Δύσωπος Ἀπολλωνιεύς, καὶ ὁ γραμματεὺς [Ἐπο]-
 35 |χος Ἐρυθραῖος καὶ ὁ ἱππάρχας Ἀλέξων Ἐρμάτιος, Παντα-
 λέων Ἀτ[τά]λου Πλευρώνιος, Νικόστρατος Νικοστράτου Ναυ-
 πάκτιος, | Λαμόξενος Θεοδώρου Ἡρακλεώτας.

Z. 17. 18 KAIEXONTEΣ Rhang. ..XONTEΣ Ussing [λαχόντες?]. —
 34 ΜΑΟΣ Rhang., ΛΑΟΣ Ussing (z. B. Ἐρμόλαος?). — Das ätolische Eth-
 nikon Ἐρμάτιος auch W.-F. 178 Λύκος Ἀρίστανος Ἐρμάτιος.

Die Inschrift ist in den Ausgang des dritten Jahrhunderts zu setzen,
 womit auch die Schrift stimmt.

C. Weihungen des Aetolerbundes.

1416 Statuenbasis gefunden beim Apollotempel in Delphi. Rhangabé
 Ant. Hell. n. 1227; J. Schmidt Mitt. d. arch. Inst. in Athen V, (1890)
 p. 199. — BB. VII, p. 249; Dittenberger Sylloge n. 216. — Schrift ΑΓ.

Βασιλέα Εὐμένη | βασιλέως Ἀττάλου | τὸ κοινὸν τῶν Αἰτω-
 5 λῶν | ἀρετᾶς ἔνεκεν καὶ εὐεργεσίας τᾶς ποτὶ τὸ ἔθνος.

1417 Statuenbasis gefunden im Heiligtume des Amphiaraios zu Oropos.
 Rhangabé Ant. Hell. n. 1228. — BB. VII, p. 249. — Schrift ΑΓ.

Βασιλέα Εὐμένη | βασιλέως Ἀττάλου | τὸ κοινὸν τῶν Αἰτω-
 5 λῶν | ἀρετᾶς ἔνεκεν καὶ εὐεργεσίας τᾶς ποτὶ τὸ ἔθνος.

1418 Bull. dell' Inst. arch. 1849 p. 105 nach einer Abschrift von
 Papadopoulos; Lebas II, n. 1031. — Dittenberger Sylloge n. 258.

[Τὸ κοινὸν τῶν] Αἰτωλῶν Λάδα[ν - - - Καλυδώνιο]ν ἀρε-
 τᾶς ἔνεκεν καὶ εὐ[νοίας] τᾶς εἰς | αὐτὸ, στρατευσάμενον, τιμ[α]-
 5 θέντα ὑπὸ | Δευκίου Κορηλίου Σύλλα καὶ σ[ὺν] αὐτῷ || ἀν-
 δραγαθ[ήσαντα].

Z. 2. 3 erg. *Dtth.*; die übrigen Ergänzungen rühren vom ersten Herausgeber her.

D. Kalydon.

1419 *Leake* NG. n. 1 „At Bokhori“; CIG. 1796^c; *Lebas* II, n. 1032. — BB. VII, p. 259. (A).

Φιλονμένα | Ἀντίμαχος.

E. Phistyon.

1420 Steinblock, gefunden „8 min. nō. vom Kryonero, über der Nordseite des trichonischen Sees“ von *Lolling* Mitt. arch. Inst. IV, p. 221.

Ἐπὶ ἱεροφυλάκων Ἀύκωνος τοῦ | Ἀύκων, [Σ]κορπίωνος
 5 τοῦ Ἀγῆσωρος, Ἐχελάου τοῦ Τιμναίου Φιστυῶν. Σώ[τ]ω[ν]
 Πολυνούχου ἐπόη[σεν].

F. Agräer.

1421 *Heuzey* Mt. Olympe n. 62 „Dans la vallée du Bjakos.“ (A). — BB. VII, p. 249.

Ἀλέξανδρε | χαῖρε.

1422 *Heuzey* n. 60 „A Therikisi.“ (A). — BB. ebd.

Ξενόλαε | χαῖρε.

1423 * *Heuzey* n. 61 „A Melissadha.“ (A). — BB. ebd.

Τελέδα.

G. Naupaktos

war von 338—189 eine ätolische Stadt; die Inschriften derselben aus diesem Zeitraume sind daher den Aetolern zuzuweisen.

1424 Vertrag mit Keos, gefunden zu Keos, CIG. 2351; *Lebas* II, n. 1764. — BB. VII, p. 249 f.; *Dittenberger* Sylloge n. 183.

Ἐπὶ Θεωροῦ Σωκράτους τοῦ Τιμονοῦ ἔδ[δοξε τῷ
 δάμῳ τῶν Ναυπακτίων] | τὰν φιλίαν τὰν ὑπάρχουσαν
 ποτὶ Κε[ίους] διαφυλάσσειν καὶ τὰ ψαφίσματα τὰ γε]γονό-
 τα αὐτοῖς [πρότερον περὶ πάντων τῶν φιλανθρωπίων κατὰ-

μονα εἶμεν | δεδόσθαι δὲ αὐτοῖς καὶ πολιτείαν ἐν Ναυπάκτῳ
 5 καὶ γὰρ καὶ οἰκίας ἐγκτησιν || καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, ὥνπερ
 καὶ οἱ ἄλλοι Ναυπάκτιοι μετέχουσιν τοὺς Κεῖλους μετέχ[ειν
 καὶ μὴ θένα ἄ[γειν αὐτοὺς Ναυπακτίων μὴδὲ τῶν ἐν Ναυ-
 πάκτῳ πολιτεν]όντων μῆτε [κατὰ γὰρ μῆτε κατὰ θάλασ-
 σαν, ὡς Ναυπακτίων αὐτῶν ὄντων· εἰ]|| δέ τις κατάγοι ἀν]α-
 10 πράσσειν] . . | καὶ ἀποδιδόμεν — [καταδικά]ζοντας καὶ
 [εἰ]μεν δὲ τὰ - - - - -

Wiederhergestellt von Boeckh nach dem Beschlusse der Aetoler in der gleichen Sache. Z. 6 ΑΔ Boeckh: ἄγειν, etwa ἀχνεῖν? — 8 εἰ δέ τις κα ἄγη Boeckh; es ist nichts zu ändern, noch besser wäre α δέ τις κατάγοι. Die Datierung ist nicht im Dialekt.

1425 CIG. 1756 nach Cyriacus; Lebas II, n. 1024. — BB. VII, p. 250 f. In der Lesung des Cyriacus sind die Lücken nicht bezeichnet; ich habe die ausgelassenen Buchstaben in runde Klammern eingeschlossen.

Γραμματεῦντος Θεαρῶς Ἀ[ρί]σ[στ]ωνος Ἀριστωνύμου μη-
 νὸς | Διονυσίου ἀπέδοτο (δε) Δελφίων Σαπίωνος Ναυπάκτιος
 συννυδο[κεούσας καὶ (τᾶς) θυγατρὸς Καλλιστ[ῶ]ς τῷ Διο-
 νύσῳ τῷ (ἐν Ναυπάκτῳ) ἐπ' ἔλευθερίαι | σῶμα ἀνδρείον,
 5 ὡς ὄνυμα Αἰβανος (τὸ) γένος Ἀραβα τιμ[ᾶς] ἀργυρίου || [πέντε
 μνᾶν]· (Θρεψάτω δὲ) Αἰβανος , εἰ δὲ (μὴ) Θρέψει,
 ἀτ(ελ)ῆς καὶ ἀρμένα ἄδ[ε] (ἀ) ὡνὰ [ἔ]στω, | καὶ ὁ προα[π]ο-
 δότας μὴ προπωλ(ε)ῖτω καὶ Αἰβανος ἔστω Δελφίωνος. | Μάρ-
 τυροὶ Νικόμαχος Ἀ[ν]κ[ί] (δα), Δαμοτέλης, Μίκχος, Β[οί]σχος,
 (Μ)ατρ[ο]φά[ν]ης τὰν ὡνὰν φυλάσσει Σώσανδρος Ανκίδα.

Boeckh liest: Z. 1 Ἀρίστωνος für ΑΗΣΕῖωνος, tilgt Z. 2 δε vor Δελφίων, fügt Z. 3 τᾶς vor θυγατρὸς, nach τῷ: ἐν Ναυπάκτῳ, Z. 4 τὸ vor γένος ein, bessert Z. 5 ΕΙΣΓΕΝΕΑΝ scharfsinnig in ΠΕΝΤΕΜΝΑΝ, Z. 7 ΒΡΕΚΟΣ zu Βούσχος. — 3 Καλλιστος ändert Boeckh in Καλλιστῶς. — 4 τιμήΗΜ liest B. τιμᾶς; man könnte auch an τιμήμ[ατος] vom dorischen τιμέω denken, doch ist τιμᾶς in dieser Verbindung feststehend. — 5 ΣΕΣ τω ist offenbar verlesen aus ΕΣΣτω. — 7 macht B. aus ΑΤΡΑΦΑΤΗΣ: Ἀντιφάτης, was jedenfalls Ἀντιφάτας heißen müsste; (Μ)ατρ[ο]φά[ν]ης schließt sich näher an das Ueberlieferte.

Z. 5 (Θρεψάτω δὲ) Αἰβανος . . . , εἰ δὲ (μὴ) ist hergestellt nach W.-F. 43 τρεψέτω δὲ Μήδα κτλ., εἰ δὲ μὴ τρέφοι und 54, 9 ἐκθρεψάτω παιδάρια δύο κτλ. Θρέψει ändert Boeckh ohne Not in Θρέψει. Die Nordgriechen scheinen die Diphthonge αῖ, αῦ, ηι, ηυ, ωι, ωυ frühe eingebüßt zu haben.

Zu Z. 5 ἀτ(ελ)ῆς καὶ ἀρμένα ἄδ(ε) (ἀ) ὡνὰ ἔστω vgl. W.-F. 179 ἀ δὲ πρότερον ὡνὰ . . ἀρμένα καὶ ἀτελῆς ἔστω und 189 ἀρμένα καὶ ἀτελῆς αὐτοῖς ἀ ὡνὰ ἔστω.

1426 CIG. 1757^a, ebenfalls nach Cyriacus Lesung, welche die Lücken nicht bezeichnete; *Lebas* II, n. 1023^a. — BB. VII, p. 251.

Στραταγέοντος Κλεάν(ορο)ς NN [καί] NN (συν)ευδοκεού-
 σας καὶ τὰς ματρὸς NN | Νικά[τ]α ἀπὸ Ναυπακτίας ἀπέδοντο
 5 τῷ Διονύ[ωι] | τῷ(ι) ἐ[ν] (Ναυπάκ)τωι ἐπ' ἐλευθερίαι σῶμα
 ἀνδρεῖον || (ὡι ὄνομα) Αὐκίδ(ας) τὸ γέν(ος) οἰκογενῇ τιμ(ᾶ)ς |
 (ἀργυρίου - Μάρτυροι) - |νος Ἀριστάρχου, Νικό[β]ου[λ]ος.

1427 CIG. 1757^b nach Cyriacus; *Lebas* II, n. 1023^b. — BB. VII, p. 251.

(Γραμμα)εύοντος Θεαρῶς Λεωνίδα) . . . | Εὐθύδι(κος)
 . . . | (ἀπ)έδοτο τῷ Διονύσ(ωι) (τῷ ἐν) | Ναυπάκτωι ἐπ' ἐλευ-
 5 θερίαι σῶ(μα ἀνδρ(ε)ῖον, ὡι ὄνομα) Ἀρίων οἰκο(γεν)ῇ τιμᾶς
 ἀργυρίου - - -

Wiederhergestellt von Boeckh, der in ΔΙΟΝΥΣΩ der letzten Zeile den Rest einer dritten Urkunde sieht.

1428 CIG. 1781 nach Cyriacus; *Lebas* II, n. 1025. — BB. VII, p. 252.

Ἐπὶ Στασία [Θ]εαρῶ Καππ.

Anfang einer Urkunde. ΔΕΑΡΟΥ Cyr. Boeckh corr.

1428^a (Aperantia) „Dans une aire du village d'Hagios Vasilios“ *Bazin* Archives des missions scientifiques Sér. II, t. I (1864) p. 367 n. 1 (cf. p. 299). Schrift ΑΠΠΟ.

5 Σίμα | Θεόδοτος | [Φ]αιδώπας | Κριτόλα[ος] | Α[ι]δύμα.

Bazin p. 299 übersetzt: „(un tel, le nom manque) fils de Simas; Theodotos, fils de Ríapos; Critolaos, fils d'Ardymas“(!)

Z. 1 ist fälschlich ein-, 3 fälschlich ausgerückt, ΡΙΑΩΠΑΣ B. kann nur [Φ]αιδώπας sein; Φαίδων: Φαιδώπας wie Φαίδρων: Φαιδρωπίδης. 6 ΔΡΔΥΜΑ B.

1428^b (Gebiet der Apodoten) „Près de l'église d'Hagios Vasilios, au sud-ouest de Sévédikos, sur la rive gauche du Morno“ *Bazin* a. a. O. p. 367 n. 2 (cf. p. 305). ΑΑΠΠΟ.

Αικαίοπολις | Νικάτας | Μολύσχυριος.

Z. 3 ΜΟΥΥΣΧΡΙΟΣ (in kleinerer Schrift) ist = Μολύχυριος, Ew. der Stadt Μολύχρειον Thuc. 2, 84, 3, vielleicht in einer epichorischen Form: Μολύχυριος.

1428^c (Gebiet der Ophionen) „Sur un long bloc grossièrement taillé,

près d'un monastère d'Hagios-Dimitrios“ *Bazin* a. a. O. p. 367 n. 3 (cf. p. 306). A und ΑΠΟ.

Νικάνωρ | Γαλατείας | Πολέμ[αιος Πολε]μαίου

Z. 3 ergänzt *Bazin*.

1428^d (Desgl., oder schon im Gebiete der Oetäer? bei Kallion) „Sur une stèle funéraire“ *Bazin* a. a. O. p. 368 n. 4 (nach p. 312 „à Lefdadiki près d'une église ruinée de la Panagia“); „les caractères semblent de l'époque romaine.“ A.

Τιμόλα.

1428e (Südwestlich von Thestia) „Borne sur la rive gauche de l'Ermiza, près du village de Scotira“ *Bazin* a. a. O. p. 368 n. 5 (cf. p. 317). AO.

Τέρμων | Εἰτεαίων | Ἑοιτάνω[ν].

Darunter in kleinerer Schrift ΔΑΕΣΤΗ | ΕΥΛΙΧ.

Zu Z. 2 vgl. den attischen Demos *Εἰτέα*, Ew. *Εἰτεαῖος*.

1428^f (Konope = Arsinoë) „Stèle funéraire à Anghelo-Kastro“ *Bazin* a. a. O. p. 368 n. 6 (cf. p. 319).

[Ἐρ]μοκράτεια | [Εὐ]ρυκλείδα,

darunter in größerer Schrift Δαμῖππας. A und ΑΠΟ.

Z. 1 auch Δ[α]μοκράτεια möglich.

Bazin p. 319 „On y lit deux noms de femme et un nom d'homme en caractères assez soignés: Mocrateia, Rycleida, Damippas. (!)

1428^g (Lysimacheia) „Stèle funéraire dans le pavé de l'église de Mataranga“ *Bazin* p. 368 n. 7 (cf. p. 320) AO.

[Μα]χίδα[ς] | Αἰσχρίωνο[ς].

Bazin p. 320: „en caractères peu soignés „Chidas, fils de Chrion“ (!).

1428^h (Nordöstlich vom Trichonis-See, etwa Hellowion oder Bukation?) „Stèle funéraire (!) dans le mur extérieur de l'église des Saints-Archanges à Mokista“ *Bazin* p. 368 n. 8 (cf. p. 324); „die Inschrift befindet sich an der Kirche der Ἁ. Σοφία bei dem Dorfe Molista“ R. *Weil* Ztschr. f. Numismatik VII (1880) p. 125. AO.

Ἀρτέμιτος Ἀγεμόνο[ς] Ἀρτέμιτος.

ΑΓΕΜΟ... *Bazin*, ΑΓΕΜΟΝΟ. *Weil*.

Bazin p. 324 „Artémitos, fils d'Agémon“ (!)

Artemis ἡγεμόνη in Sparta Paus. III, 14, 16, in Arkadien VIII, 37, 1.

1428ⁱ (Phistyon) „Dans le mur extérieur de l'église d'Hagia Triadha à Krionéro“ *Bazin* p. 369 n. 11 (cf. p. 326 f.). ΑΠΟ.

Ἀγαθαὶ [τύχαι· στραταγέοντο]ς τῶν Αἰτωλῶν |
 Τριχονέος μ[ηνός , ἀρχόντ]ων δὲ ἐπὶ πόλιος ἐν Φι-
 στυνοῖ | Νικολεύ[ω]νος, Νικιά[δα], Ξένωνες Φιστυῶν, Θεοκολευ-
 ούσας Ἀλκίσιος ἀπέδοτο Ἀύκος Αὐ[κ]ίσι[κ]ου Ἀρσινοεύς
 5 || Ἀφροδίται Συρίαι Φιστυίδι σώμα ἀνδρῆον, οἱ ὄνομα Σ[π]α[τ]ί-
 ρος τ[ὸ] γένος οἰκογεν[ε]ς ἐπ' ἑλευθερίαι τιμᾶς ἀργ[υρί]ου
 ΜΜΜΑ. Βεβαιωτῆρ κατὰ τὸν νόμον Ἀνλόφρων | Ἀγῆτα
 Βουκατιεύς, μάρτυροι Κρατιάδας, Ὑβρίλαος | Βουκατιεῖς, Ἀρί-
 10 σταρχος, Στρατόλαος Βουκατιεῖς, || Ἀνκων, Λάμιος, Ξένων,
 Ἀγῆσαν Φιστυοί, Ἀλκισις. | Ἀ ὡνὰ κείται παρὰ Ξένωνα
 Φιστυόν.

Z. 1 ΣΕ scheint Rest von [στραταγέοντο]ς τῶν, vgl. z. B. *W.-F.* 188. — 2 Τριχονέος. Von den ätolischen Strategen bei *W.-F.* sind aus Trichonion Θόας, Νίκανδρος, Λικαταρχος und Ασρίμαχος. M hinter Τριχονέος ist μηνός: hinter den Namen der ätolischen Strategen steht bei *W.-F.* regelmässig der ätolische Monat. ΟΝΔΕ ist Rest von [ἀρχόντ]ων δέ. — 3 ΝΙΚΟΛΕΥ.ΝΟΣ, der Name Νικολεύων ist bedenklich. — 4 ΑΥΡΙΣΒΟΥ Β. — 5/6 ΣΤΑΠΡΟΣ ist ΣΠΑΙΡΟΣ vgl. *W.-F.* 151 Σπαῖρος Ἀκρισίου Ναυπάκτιος. — 6 ΤΑΓΕΝΟΣ ΟΙΚΟΓΕΝΗΣ Β.

1428^k (Ithoria bei Paeanium) „Stèle funéraire dans le pavé de l'église du village d'Hagios-Ilias“ *Bazin* p. 370 n. 12 (cf. p. 340). A.

Εὐθύδαμε χαῖρε.

1428^l (Kalydon) „Stèle honorifique près de la chapelle d'Hagios-Iannis à Kurtaga“ *Bazin* p. 370 n. 13 (cf. p. 360 f.). AO.

. . . Καλυδωνίων Λάμαρχον . . | . . . τος Καλυδώνιον τὸν . . . |
 . . . εὐεργέταν.

AENIANEN.

A. Urkunden des Bundes der Aenianen.

1429 Zwei Beschlüsse a. der Hypatäer b. der Aenianen (A). *Leake* NG. n. 18 „At Neopatra“ = Hypata; *Lebas* II, n. 1113. — BB. VII, p. 254.

a.

... ωι Ὑπαταῖοι ἔδοσαν προξενίαν] | [ἐπι]νομίαν,
ἔγκτησιν ἀπάντων αὐτῶι καὶ [ἐκγόνοις] | καὶ τᾶλλα πάντα ὅσα
5 καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις κτλ] | ἀρχόντων Ἀντινόου . . . || . . .
Ἀρίστων[ος] Ἀρχ[ε]λαίου | [ἔγγυοι τᾶς] προξενίας Φαίνο[ς] . . .

b.

[Επί βασι]λέων Ἀλεξάνδρου [Ἀλεξάνδρου καὶ Φιλίππου
Φιλίππου· τὸ κοινόν] | τῶν Αἰνιάνων ἔδωκε προξενίαν Σωσι-
στράτω(ι) Φιλέου Ἀθηναίωι· [ἔγγυοι τᾶς προξεν[ίας] . . . | Αἰ]-
καίαρχος Ἀκρίανος, Πυρρίας Καλλ- . . . | . . . ἀνδρος Ἀρχι- . . .

a. Z. 5 ΑΙΣΕΙΛΑΟΥ ist doch wol ἈΡΧΕΛΑΙΟΥ zu lesen.

b. stammt der Datierung nach, die sich nicht anders ergänzen lässt, aus der Zeit kurz nach Alexanders Tode 323.

1430 Zwei Proxenieerteilungen auf demselben Steine. *Ross* Archäol. Aufsätze II, p. 467; *Lebas* II, n. 1114. — BB. VII, p. 252; (b. *Cauer* Del.³ n. 384).

a.

[Θεὸς τύχην ἀγαθάν. | Ἔδοξε τοῖς Αἰνιάνοις δεδόσθαι προ-
ξενίαν, πολιτείαν παρὰ τοῦ] κοινοῦ τῶν Αἰν[ι]άνων [NN. |
5 κα]τὰ τὸν νόμο[ν ἔγγυοι τᾶς προξενίας] | [λος Ἀ[γε]λό-
χου καὶ Βουλαῖος Μαχ[οβούλου] | βουλος Ἀριστομένεος,
Νικόμαχ[ος] | Εὐβίωτος Δικαίου, Εὐβίωτος Ἀρχ . . .

b.

Θεὸς τύχα[ν ἀγαθάν. | Ἔδοξε τοῖς Αἰνιάνοις δεδόσθαι
[προξενίαν, πολιτείαν πα]ρὰ τοῦ κοινοῦ τῶν Αἰνιάνων Αὐ..
5 . . . κατὰ τὸν νόμον ἔγγυοι τᾶς προξ[ενίας] . . . | [λος] || Ἀγελό-

χου καὶ Βουλαῖος Μαχοβο[ύλου, . . . βου]λος Ἀριστομένεος,
Νικόμαχος . . . , | Εὐβίотος Δικαίου, Εὐβίотος Ἀρχ . . .

b 2 = a 2 TA: [πα]ρά *Cauer*. Bürgen der Proxenie sind ein Privater und die fünf Ainiarchen.

Die Schrift, wie die knappe Form der Beschlüsse weisen auf eine gute Zeit, vermutlich vor 279, wo die Aenianen dem Aetolerbunde beitraten.

1431 Zwei Proxenieverleihungen auf demselben Steine, nach einem gegen n. 1430 sehr erweiterten Schema. *Ἀρχαιολογική ἐφημερίς* n. 442 von *Eustratiades* in Minuskeln hgg. — BB. VII, p. 253; (b. *Cauer* Del.² n. 383).

a.

. [καὶ ὑπάρχειν αὐτῶι | τε καὶ
τοῖς τούτου ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰράνης τὰ ἀπ']
Αἰ[νι]άνων διὰ παντός καὶ τὰ λοιπὰ τίμια ὅσα καὶ τοῖς ἄ[λλοις]
5 τοῖς προξένοις καὶ εὐεργέταις τοῦ] κοινοῦ τῶν Αἰ[νι]άνων δι-
δοται· ἔγγυοι τᾶς προξενίας κατὰ τὸν νόμον οἱ τε Αἰνιάρχαι
Ἅγις Τολμαίου, Ἰππαρχος Βουθή[ρ]α, | Μοσχίων Σιττήρα,
Σπερχίδ[ας] Κυδολάου, Νικόλαος | [Μενε . . . καὶ ἰδιῶται] . . .
σθένης Κλεοσθένης, Ἀ - |

b.

[Θεὸς τύ]χαν ἀγαθάν. | [Αἰνιαρχέοντων] Ἅγιος τοῦ Τολμαί-
ου τὸ τρίτον, Ἰπ[π]άρχου τοῦ Βουθή[ρ]α, Μοσχίωνος τοῦ Σι-
ττήρα τὸ δευ[τέ]ρον, Σπερχίδ[ας] τοῦ Κυδολάου, Νικόλαου τοῦ
5 Μενε - - | [Ἐπειδὴ Σιτ]τήριος Γναθίου Κορκυραῖος εὖνους καὶ
εὐχρη[στο]ς γενόμενος τοῖς Αἰνιάνοις, διατελεῖ ἐμ παντὸς πα-
ρα[α]λεόμενον ἐπιδι(δ)οὺς αὐτόσαντον προθύμως, σπουδᾶς
καὶ φι[λοτιμί]ας οὐθὲν ἐνλείπων, ἔδοξε τοῖς Αἰνιάνοις δε-
δόσθαι | αὐτῶι προξενίαν τε καὶ πολιτείαν ἀπὸ τοῦ κοινοῦ
10 τῶν Αἰ[νι]άνων καὶ γὰρ ἔγκτησιν καὶ οἰκίας ἐν ταῖς Αἰνίδι
καὶ ὑπάρχειν | αὐτῶι τε καὶ τοῖς τούτου ἀσφάλειαν καὶ πο-
λέμου καὶ εἰρή[νης] τὰ ἀπ' Αἰνιάνων διὰ παντός καὶ τὰ
λοιπὰ τίμια ὅσα καὶ | [το]ῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις
τοῦ κοινοῦ τῶν Αἰ[νι]άνων δίδονται· ἔγγυοι τᾶς προξενίας κα-
15 τὰ τὸν νόμον οἱ τε Αἰνιάρχαι Ἅγις Τολμαίου, Ἰππαρχος
Βουθή[ρ]α, Μοσχίων Σιττήρα, Σπερχίδ[ας] Κυδολάου, Νικόλαος
Μενε . . . [καὶ ἰδιῶται] Χαριγένης, Κλεόστρατος ο[ὗ] | Μνά-
σων[ος].

Bürgen der Proxenie sind hier die fünf Ainiarchen und zwei Private

Die Ergänzungen nach *Eustratiades*, der die Inschrift vor den Eintritt der Aenianen in den Aetolerbund setzt. Sie kann ebensowol nach dem Austritte aus demselben also nach 195 angesetzt werden.

1432 Kleine weiße Marmorstele, gefunden zu Hypata. *Lolling* in Mitt. arch. Inst. IV, p. 206 ff.

Vorderseite:

Αἰνιαρχέοντων Ἀσλλαπιάδα, Αἰω[ρος], Ἀγεμάχου, Ἀριστο-
 νόου, Ἀλε[ξι]μάχου, ἐν δὲ Ὑπάται ἀρχόντων | [Ἀθ]ανάδα,
 5 Πολεμάρχου, Δαμ - || - κρίματα, ἃ ἔκριναν Οἰχαλι[ήνων οἱ] δικασ-
 ται Νικοκλῆς Πολιά[ρχου], Σώστρατος Μοιρίχου, Ἀμε[ινο-
 κλῆ]ς Ἀνδροθέων, Γοργίας | -, Ἀριστόδαμος Ἀριστίωνος || - ὡν
 καὶ τοῖς ἐνδικαζομέ[νοις] - Ὀνομάρχῳ καὶ τοῖς ἄ[λλοις] -
 καὶ Πραξί - Κράτωνος Νικέ[ρωτι] . . . Δικαιάρχου Δαμο|
 - ου Στρατάγῳ | [Μνα]σίωνος Νικοδά[μωι] - ὡν Ἀριστα|
 - τος Ἀν| - - [Εὐθ]υδάμον Λα - | - ὡν Κω| - ου Ἀντ - | -
 [μ]άρχου | - ς.

b. Rückseite:

Πόλει Ἐρυθρηίων καὶ τῷ ἀπο[δ]ίκῳ πόλει Ὑπαταίων
 περὶ τῆς δίκας ἃς ἐξε[δί]κασαν ὅρεος τοῦ ἐκ τῆς Χάας ἐπ[ὶ] |
 τὰν Λέραν - [Οἰχαλ]ίας ἔκριναν οἱ δικασταὶ καθὼς οἱ προ-
 δικέ[ον]τες ὑπὲρ ἑκατέρω[ς] τῶν πολίω[ν] | σύμφωνοι γενόμενοι
 ἐκέλευσ[αν] | καταγράψαι τὸ κρίμα ἀπολελυμέναν | εἶμεν τὰν
 πόλιν τῶν Ὑπαταίων τοῦ | ἐγκλήματος καὶ τὸ ὄρος . ἐν - |
 κλην τῆς πόλιος τῶν πόλιος τῶν Ὑπατ[αίων] | καὶ ὅσα ἐκ
 τοῦ ἐγκλήματος γέ[γονεν] ἀδικήμα[τα] - - τοῖς | Ἐρυθρηίοις
 πο - | τατε ὑπογραφ - | γραφα τε - - . frei.

Ergänzt von *Lolling*, der in a 5, b 3 eine Erwähnung der Stadt Oichalia findet.

1433 *Lebas* II, n. 1121. Gefunden in Hypata.

Τὸ κοινὸν τῶν Αἰνιάνων | Κόιντον Καικέλιον Κοῖντον
 5 υἱὸν Μέτελλον ἀρετᾶς ἔνεκεν καὶ εὐνοί[ας] τῆς εἰς αὐτούς.

1434 Die Münzen der Ainianen (*Muret* in Bull. Corr. Hell. V, p. 287) tragen die Aufschrift ΑΙΝΙΑΝΩΝ mit den Namen ΠΟΛΕΜ (ων), ΘΕΟΤΙΜ (ος), ΞΕΝΑΡΧΟΣ, ΑΛΕΞΑΝΔ(ρος), ΤΑΥΡΙΣ, ΤΟΛΜΑΙΟΣ, ΔΑΙΜΕΝΕΥΣ (Nominativ vgl. Ἰδομενεύς) ΞΕΝΩΝ. Für ΜΥΜΜΗΩΝ *Mionnet* III, 278 ist vermutlich *Μυννίων* zu lesen.

B. Hypata.

1435 a. *Pittakis* Ἐφημερίς ἀρχαιολογική n. 823. — BB. VII, p. 255.

[Θεὸς τὴν]χαν ἀγαθάν· ἀρχόντων [δ]άμον, |
 λο[υ], Σ[ι]ττύ[ρ]α, [Π]ειθολάον, [μῆ]νὸς Ἀρτεμι[σίον] εἰκ[άδ],
 προστατενόντων τῆς ἐ[κκ]λησίας Πολέ[μωνος τοῦ] Φειδία,
 5 Ἀρισστεά τοῦ Κλεοξένου ἔδωκε || ἃ πόλις τῶν Ὑπαταίων
 Τιμοθέω ος Σκαρφεῖ καὶ | ἐκγόν[οις] αὐ[τοῦ] προξενίαν
 καὶ ἐ[ν]κτησιν γᾶς καὶ οἰ[κίας] ἐν Ὑπ[ά]ται καὶ ἀσφάλειαν καὶ
 πολέμον καὶ εἰρήνας τὰ ἀ[πὸ] Ὑπαταίων [δι]ὰ πα[ν]τός καὶ
 τὰ λοιπὰ τ[ί]μια ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις | προξέν[οις] καὶ εὐερ-
 10 γέταις τῆς πόλιος [δίδο]ται· ἐ[γ]γνοι τῆς || [προξενίας κατ]ὰ
 τὸν νόμον οἱ[τ]ε ἄρχοντες Ο . . ο . δαμος Φερικράτε[ος] |
 Αἰνία, Σ[ι]ττύ[ρας] Μυννίωνος, Πειθόλαος [Ε]ὐάνδρου καὶ Αἰ-
 μήτριος

Der Name Z. 10 = Ο . . ο . δαμος ist wol ὈΡΘΟδαμος zu lesen. Bürgen der Proxenie sind die Archonten und ein Privater Z. 11 καὶ Αἰμήτριος. Die Schrift (A) weist in die zweite Hälfte des zweiten Jh. v. Chr.

b. Eine Proxenieverleihung der Hypatäer auf der Rückseite desselben Steines, Ἐφημ. ἀρχ. n. 824, ist ganz verdorben; zu bemerken nur Z. 16 μὴνὸς Ἀρνοκλ.

1436 *Ross* Archäol. Aufsätze II, p. 471; *Lebas* II, n. 1112. — BB. VII, p. 255.

Εὐάνδρος Ἀγαθοκλέος γυμνασιαρχήσας τὰν ἐξέδραν, | τὸν οἶκον, τὸν λουτρ[ῶνα] καὶ τὸ ἐγ[κόνιμα] Ἐρμῆ καὶ τῷ πόλε[ι].

So nach *Ross*, Z. 2 τὸν οἶκον τὸν λουτρῶν?

1437 *Leake* NG. n. 19 „At Neopatra, a fragment“; *Lebas* II, n. 1138. — BB. VII, p. 255.

Κλεώ | Ξενώ | Αἶων.

C. Latyia bei Hypata.

1438 Statuenbasis. Bull. Corr. Hell. I, p. 120. — *Kaibel* Eipgr. Gr. n. 856^a (praef. p. XVIII); BB VII, p. 255.

Λαυτέων ἃ πόλις | Σώσανδρον | Τολμαίου | εὐεργέτ[α]ν τοῖς θεοῖς.

Τὸν μέγαν ἐμ βουλαῖς τε καὶ ἡθεσι καὶ φρενὸς ἀλκ[ᾶ]ι
 Σώσανδρον, κλεινῶν ἔκγονον Αἰνιέων,

Τολμαίου κλυτὸν νῆα πόλις Λάτυια φιλόπλον
 χάλκεον ἀντ' ἀρετᾶς εἶσατο τᾶϊδε θεοῖς·
 τόνδε γὰρ ἀγγητῆρα δι' εὐξυνέτοιο μερίμνας
 σωτῆρα, κτίσι[α]ν, ἄλλον ἔδεκτο Δία.
 Ἡρώων θρέπτειρ', ἐναρρηφόρε, πότνι' ἀγώνων,
 σὸν κλέος, εἰ τοιούσδ' ἀνδρας ἔχεις, Ὑπάτα.

Die πόλις Λάτυια, ein zugewandter Ort von Hypata, war früher nicht bekannt. Die Zeit der Inschrift ist nicht zu bestimmen, vielleicht noch 3. Jahrh. Die Form *Αἰνιέων* bestätigt Eustath. zu Ilias II, 749, sie war zu erschliessen aus *Αἰρίς*, *Αἰνιάρχας*, vgl. *Λωρίς*, *Λωριάρχας*: *Λωριεύς*.

Für *εὐεργέτην* 3, *ἀλκῇ* 4, *κτίστιν* 5 habe ich *εὐεργέταν*, *ἀλκᾷ*, *κτίσταν* gesetzt, wegen *ἡ πόλις* 1, *ἀρετᾶς τᾶϊδε* 7, *ἀγγητῆρα*, *μερίμνας* 8, *Ὑπάτα* 10. Die Bestätigung ist abzuwarten.

PHTHIOTIS.

A. Lamia.

a) Aus der Zeit der Zugehörigkeit zum Aetolerbunde 279—193.

1439 *Pittakis* in *Ἐφημ. ἀρχαιολ.* n. 63; *Stephani* Reise durch d. nördl. Griechenl. n. 15; *Rhangabé* AH. n. 743; *Lebas* II, n. 1143. — BB. VI, p. 317; *Cauer* Del.³ n. 386.

Στραταγέοντος τῶν Αἰτωλῶν Ἴ | Ἀρσινόεος ἀγαθᾷ
 τύχαι ἃ πόλ[ις τῶν] | Λαμιέων καὶ ἃ βουλὰ μὲν Χρυταί-
 5 [ου] | πεντεκαίδεκάται Νικόμαχον Δ[αμ]οκλῆς[ς] || Ματρο-
 πολίταν Ἀλαρινᾶνα πρόξενον εἶμεν | τὰς πόλις τὸν ἅπαντα
 χρόνον αὐτῷ καὶ | ἐκγόνοις πολιτείαν, ἀστυλίαν, ἰσοτέλειαν,
 ἐπινο[μ]ίαν, ἔγκτησιν γᾶς καὶ οἰκίας, ἀσφάλειαν καὶ κατὰ γᾶν
 10 καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ πολέμου καὶ || εἰσάνα[ς] καὶ ὅσα τοῖς
 ἄλλοις προξένοις καὶ | εὐεργέταις δίδεται πάντα· ἀρχόντων |
 Νικασίππου, Ἀγασίππου, Λυσικράτους, ἱε[ρ]παρχέοντος Βερ-
 βίνα, στραταγέοντος Θεοδώρου ἔγνοι τὰς προξενίας Ἀρώπα-
 15 κος || Νεοπτολέμου, Σώτιμος Φιλόκκα.

Z. 4 ΔΗΟΚΛΕΟ *Pitt. Steph.*, Διοκλῆος *Pitt.*, Δαμοκλῆος *Steph.*, es scheint auf dem Steine ΔΜΟΚΛΕΟΣ für ΔΑΜΟ- gestanden zu haben. — 7 ἐκγό- νους *Pitt.*, ἐκγόνοις *Steph.*, die Construction ist verwirrt.

1440 *Pittakis* in *Ἐφημ. ἀρχαιολ.* n. 62; *Stephani* n. 17; *Rhangabé* AH. n. 741; *Lebas* II, n. 1142. — BB. VI, p. 318.

Τῶν Αἰτωλῶν

στραταγέοντος Γν [Κα]λλίπολιτα ἀγαθᾷ τύχαι ἔδοξε
 [ταῖ πόλει] | τῶν Λαμιέων· [ἐπειδὴ . . . ογενα Ἀμύντα Ζυμρ-
 ραία ἀπ' Ἰω[νίας] | ποιήτρια ἐ[π]έων παραγενομε[ν]α ἐν τ[ᾷ]μ
 πόλιν πλείονας ἐ[π]ιδείξεις | ἐποιήσατο τ[ῶν ἰδίων]μ ποιημά-
 5 των, ἐν οἷς περὶ τε τοῦ ἔθνε[ς] || τῶν Αἰτωλῶν καὶ τ[ῶν]
 προγόνων· τοῦ δάμου ἀξίως ἐπεμνάσθη με[τὰ] | πάσας προθυ-
 μ[ί]ας τὰν ἀπόδεξι[ν] ποιούμεένα, εἰμ[ε]ν αὐτὰμ πρόξενον |
 τὰς πόλις καὶ εὐεργέτην, δεδόσθαι δ' αὐτῷ [κ]αὶ πολιτείαν

καὶ γὰς καὶ [οἰκίας] | ἔγ[κτη]σ[ιν] καὶ [ἐπιν]ο[μίαν] καὶ ἀσ-
 λίαν καὶ ἀσφάλειαν κατὰ γὰν καὶ κατὰ Θάλασσαν καὶ | πο-
 λέ[μ]ου [καὶ εἰράνας καὶ αὐτῶ]ι καὶ ἐκγόνοις αὐτῶς καὶ χρ[ή]-
 10 μασιν ἐν τὸν ἅπ[αντα] || χρόνον· καὶ ὅ[σα] τοῖς ἄλλοις προ-
 ξένοις καὶ εὐεργέταις δίδεται πάντα· ὕ[παρ]χέτω δὲ
 τεο ἐξῶκε [αὐ]τῶς καὶ ἐκγόνοις αὐτοῦ προξε-
 νί[α], | πολιτεία, [ἀσφάλει]α· ἀρχόν[των] Ν[ό]θωνος, Νέωνος,
 Ἀντιγένης, στρατ[αγέ]οντος Ἐπι, [ἵππαρ]χέοντος . .
 . . α τοῦ Κύλου· ἔγγυος τῶς προξε[νίας] - ο οναιου.

Z. 3 πλειονας E Pitt., Σ Steph. der στίχους ergänzt. — 4 τῶν καλλίστων Steph. es scheinen jedoch nur 5—6 Buchstaben zu fehlen. — 9—10 εἰσιοναπ - χρόνον Pitt. zweifellos richtig, εἰσιοναπ - χρόνον Steph. — 12 Νόθωνος oder Γνάθωνος? — 13 etwa Ἐπι[άλου]. — ΤΟΣΚΥΛΟΥ Pitt.

1441 Pittakis Ἐφημ. ἀρχαιολ. n. 64; Stephani n. 16; Rhang. AH. n. 742; Lebas II, n. 1145. — BB. VI, p. 319.

[Ἀγαθαὶ τύχ]αι· ἔδοξε τῇ πόλει· | [ἐπειδὴ Πολί]τας Πο-
 λίτα Ὑπαταῖ[ος] | ποιητὰς ἐπ[έ]ων παραγενόμεν[ος] | ἐν τὰν]
 5 πόλιν δειξίς ἐποιήσατ[ο] || ἐν αἵ[ς] τῶς πόλιος ἀξίως ἐπεμνά-
 σ[θη] | εἶναι αὐτὸν πρόξενον τῶς πόλιος καὶ | εὐεργέταν, δε-
 δόσθαι δὲ αὐτῷ καὶ π[ο]λιτείαν τὸμ πάντα χρόνον καὶ γὰς |
 10 καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἐπινομίαν || καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ
 γὰν καὶ κατὰ | Θάλασσαν καὶ πολέμου καὶ εἰράνας κα[ὶ] | αὐ-
 τῷ καὶ ἐκγόνοις καὶ χρήμασιν τὸν | ἅπαντα χρόνον, καὶ ὅσα
 15 τοῖς ἄλλοις | προξένοις καὶ εὐεργέταις δίδεται π[ά]ν[τα]· ἀρ-
 χόντων Θεομνάστου, Ζεύξι[ος], Δε[ξι]κράτες, στραταγέοντος
 Φιλίππου τοῦ Δε[ξι]κράτες, ἵππαρχέοντος Μενεφύλου, ἔγ-
 γ[υος] | τῶς προξενίας Φίλιππος Δεξικράτες[ος].

Z. 2 [Πολί]τας ist natürlich nicht sicher. — 3 ἸΩΝ Pitt., ΩΝ Steph., [ποιητῆς] ἐπῶν Rhang.

1442 CIG. 1777; Lebas II, n. 1157. — BB. VI, p. 320.

Θυμάρης Δαμοσθένης | Δαμοσθένης [Φρονίχου?]

Z. 2 ΦΡΥΤΚΟΥ; Φρονιχοῦ Boeckh.

1443 Grabstele. Pittakis Ἐφημ. ἀρχαιολ. n. 76; Stephani n. 30; Rhang. AH. n. 2026; Lebas II, n. 1156. — BB. VI, p. 320. Schrift A.

Γοργίας | Μεγίλ[λ]ου | Κλειτῶ | Ἰππάρχου || Κλειτῶ | Παρ-
 μενίσκου.

Z. 2 Μεγαλλου Pitt. Steph. ist selbstverständlich Μεγαλλου zu lesen.

b) Lamia Mitglied des jüngeren Thessalerbundes 193—146 v. Chr.

1444 *Pittakis* in *Ἐφημ. ἀρχαιολ.* n. 66; *Stephani* n. 27; *Rhang.* AH. n. 745; *Lebas* II, n. 1146. — BB. VI, p. 321.

[Ἀγαθῶν] τύχαι· | [στραταγέοντο]ς τῶν Θεσσαλῶν Θεοδώ-
ρου | [Ἀλεξάνδρου Ἀ]τραγίου, ἀρχόντων Κ[λε]οῦ[μου] | - α
5 τοῦ Εὐβουλ[ι]δα νου || [οἱ Λαμειῖς ἔδ]ωκαν Ἡ[α]ρ[υ]σ[α]-
νία[ι] - Λα[ρι]σσ[αίωι] | προξενίαν, πολιτείαν, ἀτέλειαν, [ἐπι-
νομίαν, ἀσυ]λ[ίαν] | - ἀσφάλειαν καὶ πολέμου [καὶ εἰ]ρά[ν]ης
καὶ | κατὰ γὰρ καὶ κατὰ θάλασσαν [αὐτῶι καὶ τοῖς ἐκγόνοις
| αὐτοῦ ἐν τὸν ἅπαντα χρόνον καὶ ὅ]σα [τοῖς ἄλλοις προξέ-
10 νοις || δίδονται πάντα· ἔγγυοι τῆς προξενίας] | - ος Φιλο-
νίκου.

„deinde Theodorus Alexandri Argivus“ nach Porphyr. Tyr. (*Müller* *Frg. hist. Graec.* III, p. 704) zehnter Strateg des Thessalerbundes a. 183. Für Argivus ist nach unserer Inschrift „Atragius“ zu schreiben, wie schon *Müller* a. a. O. vermutet.

1445 *Pittakis* in *Ἐφημ. ἀρχαιολ.* n. 65; *Stephani* n. 28; *Rhang.* AH. n. 744; *Lebas* II, n. 1140. — BB. VI, p. 321.

Ἀγαθῶν τύχαι· Λαμειῖς ἔδωκαν εἰσι - | [Ἀτρ]αγίωι προ-
ξενίαν, πολιτείαν, ἰσοτ[έ]λειαν, ἐπι[νο]μίαν, ἐγκτησιν γᾶς καὶ
5 οἰκίας, ἀσυλ[ίαν], ἀσφάλειαν || καὶ πολέμου καὶ εἰράνας καὶ
κατὰ γὰρ καὶ κατὰ θάλασσαν αὐτῶι καὶ ἐκγόνοις καὶ χερή-
μασιν ἐν τὸν ἅπαντα χρόνον καὶ ὅσα τοῖς ἄλλοις προξένοις
πάντα· ἀρχόντων] | - ἰσκου Βουθήξα, Νικο. Ο. ΟΠΙΣΥ . . . |
10 Ὀνομάρχου· ἐπαρχέοντος Κλε . . . || [ἔγγυ]ος προξενίας Νί-
κιππος Νικά[νδρου oder ἀνορος].

1446 *Stephani* n. 19; *Rhang.* n. 747; *Lebas* II, n. 1144. — BB. VI, p. 322.

[Ἀγαθῶν] τύχαι· Θε[σσαλῶν] | στρ[αταγέοντος] Νο[μ]η-
νίου - | ος Φεραίον, ἐν δὲ Λαμῖαι ἀ[ρ]χόντων Νο[μ]ηνίου |
5 Νικοδάμου τοῦ Ὀνομάρχου - σιν - στον || Λαμειῖς ἔδωκαν
Ἀ[ρ]α[μ]ο[μένει] Σ . . . ιος Ἀ[ρ]ισσαίωι | προξενίαν, πολιτείαν,
ἰσοτέλειαν, [ἐ]π[ι]τ[ι]σιν | γᾶς καὶ οἰκίας, ἀσυλίαν, ἀσφάλειαν
καὶ π[ο]λέμου | καὶ εἰράνας καὶ [ὅ]σα [τοῖς ἄλλοις προξένοις] |
10 αὐτῶι καὶ [ἐκγό]νοις [καὶ] χ[ε]ρήμασιν - || χιος Σάμιος Τίσ[κ]ρος
- ἐν[γ]νος - .

1447 *Latishew* *Mitt. arch. Inst.* VII, p. 363 ff. — *Cauer* *Del.*² n. 386^a.

Ἀγαθῶν τύχαι· | στραταγέοντο[ς] τῶν Θε[σσαλῶν] Τιμα-
σιθέου τ[οῦ] , ταγεύοντων δὲ | ἐν Λαμῖα Φίλωνος

- τοῦ Εὐβ[ου]λίδα, Ἀγεία τοῦ Νικοδάμου, Κλεομέ[νεος τοῦ] Νι-
 κα [μηνὸς] | Θίου δευτέρᾳ, προστατείοντος τᾶς ἐ(κ)-
 5 κλησίας τῶν ταγῶν Φίλων[ο]ς, Πυρρία τοῦ Ε[ὐ]βουλίδα εἵ-
 παντος· ἐπεὶ Μητρόδωρος Ἀνδρομέεος Πελλινναεὺς ὑπάρχων
 ἱππίατρος | καὶ ἀνεστραμμένος ἐν τᾷ ἀμετέρᾳ πόλει χρόνον
 πλείω τῶν τε ἀναστροφῶν καὶ [ἐ]π[ι]δαμίαν ἐποιεῖτο καθὼς
 ἐπέβαλλε ἀνδρὶ καλῶι καὶ ἀγαθῶι διὰ τε οὗ μετεχειρίζετο
 ἐπι[τ]αδεύματος ὠφέλει τῶν πολιτῶν τοὺς ἐντυγχάνοντας αὐτῶι
 ἄνευ μισθοῦ σπουδᾶς | καὶ φιλοτιμίας οὐδὲν ἐνλείπων, παρα-
 10 κληθεὶς τε ἐπὶ τὸ ἔργον ἐπεδέξατο ἐπὶ τῷ συμφέλλοντι τᾷ
 πόλει· καὶ φραμένον Πυρρία δεῖν αὐτῶι ἀποδοθῆμεν χάριτας,
 ἔδοξε τᾷ πόλει· ἐπαί[νεσαι] τε Μητρόδωρον Ἀνδρομέεος Πε-
 λινναῆ ἐπὶ τᾷ ἀναστροφῇ καὶ τᾷ κατὰ τὸ ἐπιτά[δευμα] φι-
 λοτιμίαι, καὶ δεδόσθαι αὐτῶι καὶ ἐγγόνοις αὐτοῦ προξενίαν,
 πολιτείαν, ἰσοτέλειαν, ἐνκτησιν γᾶς καὶ οἰκίας καὶ ἀσφάλειαν
 καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ | εἰράνας καὶ κατὰ γᾶν καὶ κατὰ
 15 θάλασσαν ἐν τὸν ἅπαντα χρόνον καὶ τὰ λοιπὰ || πάντα φιλάν-
 θρωπα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις δίδονται
 παρὰ τᾶ[ς] | πόλιος· ἔγγυος τᾶς προξενίας Σάτυρος Ῥύβα.

1448 Pittakis in Ἐφημ. ἀρχ. n. 68; E. Curtius Anecl. Delph. p. 14; Stephani n. 20; Rhang. n. 946; Lebas II, n. 1151. — BB. VI, p. 322 f.

A.

- Στραταγέοντος Ἀγαθάνορος [Ε]ἰ[ρ]υδάμαντος Γομφέος, τα-
 μεύοντ[ος] | τ[ῆς] πόλιος Σωσιπάτρου τοῦ Δάμωνος, ἀπελεύ-
 θερο[ι] δεδ[ω]κότες [ἐ]ν [τὰ]ν στά[λ]αν τοῖς δέκα πέντε στα-
 τήρες (sic!)· μηνὸς Βωμίον· Νικήφορος Ἀλεξάνδρον ἀπελεύθερος
 Ἀπολλωνίδ[α] | τοῦ Ἀνίου καὶ Θήβας τᾶς Εὐκράτεος· Ἀγά-
 θων Κρ[ι]τοβούλου ἀπελεύθερος Κριτοβούλου τοῦ Ἀ[ρ]χιελάου
 5 καὶ Δικαία[ς] || τᾶς Ἐχ[ε]σθένης· Χρυταίου· Σωσύλος Πύθω-
 νος καὶ Ἀριστοκλῆς Πύθωνος ἀπελεύθεροι Ἡ[έ]ρωνος το[ῦ]
 | Ἀντιμάχου· Σωσύλος Σωτέλεος καὶ Διοκλῆς Μηρᾶ ἀπελεύ-
 θεροι Εὐκταίου τοῦ [Εὐ]κράτ[εος] καὶ Τιμο[ν]οῦς τᾶς Ἀν-
 τάνδρου - | σωνος· Φι[λ]ημάτιον Νικηφό[ρ]ου καὶ Νικήφορος -
 [Ἀπολ]λωνίδα τοῦ Ἀνίου καὶ Θήβας τᾶς Εὐκράτεος· Παν-
 10 τίας - [Δάμω]νος τοῦ Δημητρίου καὶ Σ[ω]σιπάτρου τοῦ Δά-
 [μω]νος - | δα ἀπελεύθερος Ἀμμίας τᾶς Δάμ[ωνος] - Σω[τί]μας
 τᾶς [Θρ]άσωνος· Ἰων[ίου]· - ια ἀπὸ Ξενοῦς τᾶς Ἡρακλίδας.

B.

Ἐφημ. ἀρχ. n. 70; Stephani n. 21; Lebas II, n. 1153. — Die Inschrift einer zweiten Seite des Steines ist so zerstört, dass nur wenige Namen

darauf lesbar sind. Nach Σωτήριος τὰς Θράκωνος ist Z. 12 A wiederhergestellt.

A. Z. 1 .Υ. δάμαντος, E. Curtius Κλευδάμαντος, Pitt. Steph. Μυδάμαντος (?). — 2 ἀπελευθέρου δεδωκότες Pitt. Steph. — 4 ΑΜΕΛΑΙΟΥ — 5 Ἀριστοκλῆς Pitt., Ἀριστοκλῆς Steph. — 8 ΦΙΛΑΤΟΝ lesen Pitt. Steph. Νικόμαχος (!). — 9. 10 [Δάμω]νος τοῦ Δημητρίου nach n. 1449.

1449 Pittakis in Έφην. ἀρχ. n. 69; Stephani n. 22; E. Curtius Anecd. Delph. p. 15; Rhang. n. 947; Lebas II, n. 1154. — BB. VI, p. 324.

[Στραταγ]έοντος Ἰσαγόρα τοῦ Νυσάνδρου Λαρεισ[αίου, ταμειέοντος τ]ᾶς πόλιος Πυλάδα τοῦ Νικασιβούλου ἀπελευθερο[ι δεδωκότες] ἐν [τὰ]ν στάλαν τοὺς δέκα πέντε στατήρας· Βωμ[αίου] - | - ου Φίλωνος τοῦ Δάμωνος· Ἀρέου· Νικάνδρος
5 Ἰσ[αγόρα] || - ίου τοῦ Μην[ο]δώρου· Νικασίας Λέοντος Βί[ωνος] | - τοῖ] Καλλέκωνος καὶ Δάμαρχος τὰς Ἀρίστωνος [καί] | - [τ]οῦ Λέοντος· Χρυταίου· Βάκχιος Βακχίου ὑπὸ | [Νικαρίσ]τον τοῦ Ἀριστονίκου καὶ Ἀριστονίκου τοῦ | [Νικαρίσ]τον· Ἱππο-
10 δρομίου· Νίκα Νίκωνος Θεοδώρου [τοῦ] || - έον ἀπελευθέρα· Ἰρατίου· Ἰσαγόρας Ἀμωμή[τον] | Νικασιβούλου τοῦ Πυλάδα καὶ Πυλάδα τοῦ Νικασιβού[λου] | - Ἀρχικλέος Ἀρχικλέος τοῦ Κλεομέδοντος - | - [Σωσ]άνδρου καὶ Ρούφα Σωσάνδρου Πολε-
μάρχου τοῦ oder [χᾶς τὰς | Σωσ]άνδρου καὶ Κράτας τὰς Σω..
15 Ν. . λον· Πανάμου· - || [Σωσιπ]άτρου Δάμωνος τοῦ Δημητρίου καὶ Σωσι[πάτρου] τοῦ Δά[μωνος].

1450 Pittakis in Έμφ. ἀρχ. n. 78; Stephani n. 23; Curtius Anecd. Delph. p. 15; Rhang. n. 952; Lebas II, n. 1152. — BB. VI, p. 325.

Σ[τραταγέοντος] - - - [ταμειέοντος] - ωνος τοῦ [Πανσα oder Αυσα]νία ἀπελευθεροὶ δεδωκ[ότες] ἐ[ν] τὰν πόλιν τοὺς δέκα πέντε | στατήρας· [μ]ηνός [Β]ω[μ]αίου· Εὐκολίνα Ξένωνος Αυσσοῦς τὰς Ἀρι[στο]το[κρά]τεος· Γευστοῦ· Εἰράνα καὶ Μένανδρος Ἀίκου Σπερχίδα τ[ο]ῦ Λέων[ι]δ[α] κτλ.

Weiterhin sind nur noch einige Namen zu erkennen:

Z. 5 τοῦ Δημητρίου. — 6 Αἰσχυρίωνος τῶν Ἀθηναίων. — 7 τοῦ Ἀλέξωνος, Ἰσαγγυρον (sic!) Λέοντος. — 8 Κράτωνος Στρατώνος τοῦ Αἰ[σ]ο[ν]ος . . . ρονου· Νικάνωρ Νικάνωρος. — 9 Δημήτριος Αἴκον - Αἰσιθέου. — 12 Σωτηρίδας Ἀρί[στο]ωνος. — 13 - c Ξένωνος (sic!) - Θεόφιλος. — 14 τοῦ Αἴκου.

In . . . ρονου Z. 8 scheint ein Monatsname enthalten.

1451 *Pittakis* in *Ἐφημ.* ἀρχ. 70—73; *Stephani* n. 24. 26; *Curtius* *Anecd. Delph.* p. 15; *Rhang.* n. 949—951; *Lebas* II, n. 1148—1150. — *BB.* VI, p. 325. Auf drei Seiten beschriebener Stein. Schrift flüchtig.

A.

Στραταγέοντος Λέοντος τοῦ - [τα]μίας Κλέων Θεύρωνος
ἀνέγρ[αψε· μηνὸς] | Οριξαλλίου Ἀπολλώνιος ἡλ[ευθερώθη
5 ὑπὸ] | Δέξωνος τοῦ Πολύωνος· || μηνὸς Οριξαλλίου Ἀπολλο -
[ἡλευθε]ρώθη ὑπὸ Σωσιστράτου, Σω - [ὑπὸ Ἀγά]θωνος·
μηνὸς Οριξαλλίου Διονύ]σιος ἡλευθερώθη ὑπὸ -.

B.

5 [ὑπὸ Δ]ιομεν[είας] τᾶς Νίκωνος· μηνὸς Γευστοῦ· Δορ[κίων
10 ἡλευθερώθη ὑπὸ Λύσωνος τοῦ Νουμηνίου· μηνὸς Γευ[σ]τοῦ
Ὀλυμπιάς ἡλευθερώθη ὑπὸ Μαχίδα τοῦ Μήλωνος, Μοσχίων
15 || ἡλευθερώθη ὑπὸ Κρινέα τοῦ Μήλωνος(?)· μηνὸς Ανάκων
20 Σώστρα[τος] ἡλευθερώθη ὑπὸ Ἀρχωνος τοῦ Ἀμείνωνος [besser
25 Ἀμείνωνος?], Ἀφροδισία || ἡλευθερώθη ὑπὸ Πολεμίτα τοῦ
30 Ἀντικράτεος· μηνὸς Ἰπποδρομίου Σωσίχα ἡλευθερώθη ὑπὸ
Σίμωνος τοῦ E -.

C.

Εὐαμερία [ἡλευθερώθη ὑπὸ] - | - ς τοῦ Ἑρμῶνος[ς - κρ]ά-
5 τῆς ἡλευθερώθη ὑπὸ - τοῦ | Ἀστυφίλου· μηνὸς - Σα||τυρίων
ἡλευθερώθη ὑπὸ - | τοῦ Φίλωνος· μηνὸς - |ς ἡλευθερώθη
ὑπὸ Ἀρισ[το - τοῦ Πο]λέμωνος· μηνὸς Ἰπποδ[ρομίου Μοσ -
10 oder Βακ]χίων ἡλευθερώθη ὑπὸ - [τοῦ] || Ἀπολλοδώρου· μην-
νὸς - [Σω - oder Αν]σὼ ἡλευθερώθη ὑπὸ Προ - [τοῦ Κρι]-
νολάου· μηνὸς Ἀπελλαίου Στράτων ἡλευθερώθη ὑπὸ Εὐκρά-
τεος τοῦ Ξενοφῶν[τος· μηνὸς Βου]κατίου Στρατονίκα ἡλευθε-
15 ρώθη ὑπὸ - || τᾶς Χαίρου συ[ν]ευδοκέ[οντ]ος Μει -.

1452 Münzlegende: ΛΑΜΙΕΩΝ *Mionnet* II, 13, III, 286; *Muret* im *Bull. Corr. Hell.* V, p. 291.

B. Melitaia.

1453 „Avaritsa, à l'angle oriental des murailles helléniques. Longueur du bloc 1 m. 50.“ *Monceaux* im *Bull. Corr. Hell.* VII, p. 42 f. (Schrift ΑΓΟ). — *Cauer* *Del.*³ n. 388.

5 Ἀμίνανδρος | Μαχάειος τᾶ | πόλι ἔδωκε ἐν τὰν πύλαν κ'αἰ
ἐν τὰ τείχη ἀργυρίου τεύλαντα δέκα.

Monceaux nimmt an, Amyndandros sei der König der Athamanen d. N. um 210. Der Form des Patronyms nach zu urteilen scheint der Mann ein Nordthessaler gewesen zu sein.

1454 Im Kloster der Aghia Triada. Auf einem Marmorbalken, 2 m. lang, 0,70 m. hoch. *P. Monceaux* im Bull. Corr. Hell. VII, p. 43 f. (Schrift AO).

Μελίτα Λαμοφείδης.

1455 Münzlegenden: ME, MEAI, MEAITAIEΩN *Muret* im Bull. Corr. Hell. V, p. 294.

C. Thaumakoi.

1456 „At Dhomoko“ *Leake* N. G. I, p. 457, pl. III, n. 16; CIG. n. 1771. 1772, berichtigt von *Ussing* (1847) p. 29, dessen Lesungen von *L. Georgitses* *Ἀθήναιον* II, p. 316 (1873) bestätigt werden; *Lebas* II, n. 1183. — BB. VI, p. 313; (A: *Cauer* Del.² n. 387.) Der Stein enthält zwei Inschriften; die zweite ist um etwa 8 Buchstaben ausgerückt. Schrift: ΑΓΟ.

A.

Ἀγαθαὶ τύχαι· πόλις Θαυμακῶν ἔδωκε Ἀγέστωι Ἀγρο-
λέωνος | Καλλιῇ προξενίαν, ἐπινομίαν, ἀσυλίαν, ἀσφάλειαν,
5 ἔγκτησιν, ἀτέλειαν πάντων καὶ πολέμου καὶ εἰράνας ἐν τὸν
ἅπαντα | χρόνον καὶ αὐτῶι καὶ ἐκγόνοις καὶ | ὅσα τοῖς ἄλλοις
10 προξένοις πάντα· ἀρχόντων Σφοδρία, Λεωνίδα, || Φανᾶ· ἔγγυος
τᾶς προξενίας | Πολύμναστος.

B.

Ἀγαθαὶ τύχαι· πόλις Θαυμακῶν ἔδωκε Πυρρίαι | Τιμα-
γόρο[v Ἡ]ρακ[λ]ειῷται ὄντι εὐεργέται [αἰ] | τ[ᾶς] προξενίαν,
15 [ἰσ]οπολιτείαν, ἐπινομίαν, || ἀσυλίαν, ἀσφάλειαν, ἔγκτησιν, ἀτέ-
λειαν | πάντων καὶ πολέμου καὶ εἰράνας καὶ αὐ[τῶι καὶ] | ἐκ-
γόνοις [ἐ]ν τὸν ἅπαντα χρόνον καὶ ὅσα | τοῖς ἄλλοις προξένοις
πάντα· ἀρχόντων | α, [Πυρ]ράκο[v], Νικομάχου·
20 ἔγγυος τᾶς || προξενίας Νεοπτόλεμος Εὐηθίδ[α].

Z. 19 l. IPAKO. *Boeckh* Ἰερᾶκου. — 20 *Boeckh* Εὐηθίδ[ου] dialektwidrig.

Die Inschrift stammt aus der Zeit, als Thaumakoi dem Aetolerbunde angehörte, also vor 193.

1457 „Thaumacis (= Dhomoko) prope forum et deversoria in via quadam“ *Ussing* p. 28 n. 16; *Lebas* II, n. 1182. — BB. VI, p. 315. Der Stein enthält zwei Inschriften aus demselben Jahre, wodurch an zwei Lamier die Proxenie erteilt wird. Schrift ΑΓΟ.

A.

[Ἀγαθαὶ τύχαι· πόλιν] [Θαυμακῶν ἔδωκε] - | [Ἀ]α[μειῖ]
προξενίαν, ἐπι[νομίαν], | ἀσυλίαν, ἀσφάλειαν, ἔγκτησιν, | ἀτέ-
5 λειαν πάντων καὶ πολέμου καὶ || εἰ[ρά]νας ἐν τὸν ἅπαντα
χρόν(ον) καὶ αὐτῷ | [κ]αὶ ἐκγόνοις καὶ ὅσα τοῖς ἄλλοις προξέ-
νοις | [π]άντα· ἀρχόντων Πολυμνάστου, Πολεμαί[ο]υ, Ἐπιάλου
ἕγγυος τῆς προξενίας Εὐρύμαχος· ||

B.

10 [Ἀγ]αθα[ι] τύχαι· πόλιν Θαυμακῶν ἔδωκε Ἀχρομέ[δ]ον[τ]ι
Ἀριστοβούλου Ααμειῖ προξενίαν, ἐπινο[μ]ίαν, ἀσυλίαν, ἀσφά-
λειαν, ἔγκτησιν, ἀτέλει[α]ν πάντων καὶ πολέμου καὶ εἰράνας
15 ἐν τὸν ἅπαντα χρόνον καὶ αὐτῷ καὶ ἐκγόνοις καὶ ὅσα || τοῖς
ἄλλοις προξένοις πάντα· ἀρχόντων Πο[λ]υ[μ]νάστου, Πολεμαίου,
Ἐπιάλου· ἕγγυος τῆς προξενίας Εὐρύμαχος.

Die Inschrift fällt wol noch in die Zeit, als Thaumakoi ätolisch war.

Z. 5 ΧΡΟΝ durch Versehen für ΧΡΟΝΟΝ. — 3 ἀσφαλειαν neben Z. 12 ἀσφαλειαν, Z. 5 αὐτῷ neben Z. 14 αὐτῷ, Z. 10 ἀγαθα neben τυχαι sind vermutlich ebenfalls blofse Versehen. — 10 ΑΚΡΟΕ...ΙΝΕΙ liest *Ussing* Ἀχρομετιόνει was kein Name ist.

Z. 1 Α ist ΑΙΧ erhalten, was wol als [πο]ΛΙΣ zu lesen ist; der Anfang von Α ist durch den Parallelismus mit Β wiederherzustellen.

1458 „Ibidem in alio lapide; ed. *Dodwell* Itin. Tom. II, p. 124“
Boeckh CIG. 1773; *Lebas* II, n. 1184. — BB. VI, p. 316.

Ἀγαθαὶ τύχαι· πόλιν Θαυμακῶν ἔδωκε Μα[κωνίω] Φα-
λίωνος Ααρισαίω ὄντι εὐεργέτ[α]ι αὐτῆς προξενίαν καὶ πο-
5 λιτείαν, ἐπινομίαν, ἀσυλίαν, ἀσφάλειαν, ἔγκτησιν, ἀτέλειαν
πάντων καὶ πολέμου καὶ εἰράνας ἐ[ν] | τὸν ἅπαντα χρόνον
καὶ αὐτῷ καὶ ἐκγόνοις | καὶ ὅσα τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ
εὐεργέταις δίδ[ο]ται ἅπαντα· ἀρχόντων(ν) Ἐπιμένους, Ἀλιώ-
10 τα(?), Νικομάχου· ἕγγυος τῆς προξενίας Φιλήμων Ἀντιγόρου.

Aufser in Ααρισαίω Z. 2 gibt *Dodwell* das ω als ο. — 1. 2 etwa Μάχωνι Ὀμφαλίωνος? — 5 ΕΓΙ *Dodwell*. — 8 ΔΙΔΩΣ *Dodw.* — 10 Ἐντι-
Γορου *Dodw.* — Wol noch aus ätolischer Zeit.

1459 „Dhomoko, sur une pierre blanche, dans une sorte de cadre“
P. Monceaux im Bull. Corr. Hell. VII, p. 44 f. Schrift ΑΓΟ.

[Στραταγέοντος] Ἀλεξίππου, μὴνός Ἰωνίου δε[υτέραι, ἐν
 κυρία]ι ἐκκλησίαι, ἀρχόντων Στύφωρος | [τοῦ -, Εὐ]θυδάμου
 τοῦ Μαράντα, Κάμωρος | [τοῦ -] ου, ταμιεύοντος Ἡρακλείτου
 5 τοῦ Λαμ[ίσχον· ἐπεὶ Ἀλέξ]ιππος καὶ Ἰππόλοχος Ἰππολόχου
 Λαρι[σαῖοι φίλ]οι ὑπάρχοντι τῇ πόλει τῇ Θανμακῶν καὶ |
 [ἀπὸ τῆς πρώ]τας ἀλικίας εὐχρηστοι [καὶ κα]τὰ κοινὸν καὶ
 10 δό[σθαι αὐτ]οῖς τε καὶ ἐγγόνοις προξενίαν, ἰσοπολιτεία[ν,
 ἐπινο]μίαν, ἀσυλίαν, ἀσφάλειαν, ἔγκτησιν, ἀτέλειαν | [πάντων]
 καὶ πολέμου καὶ εἰράνας ἐν τὸν ἅπαντα χρό[νον, καὶ δ]σα
 τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις | [δίδεται] πάντα. Ἐγ-
 γως τῆς προξενίας - | - Νικοβούλου.

Alexippos und Hippolochos sind wie *P. Monceaux* erkannt hat, die Söhne des Hippolochos von Larisa, welcher nach Porphyrius Tyr. (in *Müllers* Frg. hist. Graec. III, p. 704) im Jahre 181 Strateg der Thessaler war „deinde Hippolochus (12) Alexippi Larissaeus.“ Derselbe erscheint als Hieronymemon der Thessaler auf einem Amphiktyonendekret vom J. 178/177 im Bull. Corr. Hell. VII, p. 427 ff. Die Inschrift ist demnach etwa 160 zu setzen, also in die letzten Zeiten des Thessalerbundes, welcher bis 146 v. Chr. dauerte. Mit *Κάμωρος* Z. 3 vgl. *Κάμων* n. 373; der Name ist also thessalisch.

D. Pteleon.

1460 Großer Grabstein in den Ruinen der Kirche der Panaghia, in der Bai von Pteleo = Pteleon. *Leake* N.G. IV, 343, pl. XXXIX, n. 185; *Lebas* II, n. 1161. — *Cauer* Del.² n. 390. Schrift A.

Φυλίκαι | Εὐβιότεια.

Das nordthessalische Patronym lässt vermuten, dass die Inschrift nach Alos, der Nachbarstadt von Pteleon gehört, welche lange Zeit den Pharsalern gehörte (nach Strabo 433 vgl. *Bursian* Geogr. von Griechenland I, p. 79).

E. Alos.

1461 „Armyro, petite ville turque, située près des mines de l'ancienne Halos. — Plaque de marbre servant de base à l'un des piliers en bois du portail de la mosquée. Hauteur 0,95, largeur 0,50. Estampage“ *Heuzey* et *Daumet* Macédoine n. 214, p. 431 f. — BB. VI, p. 308—312.

[Σ]τραταγέοντος Πτολεμαίου τοῦ Ὁ[ν]ατογένεος Γυρτωνίου,

ταμιεύοντας τὰν | πρῶταν ἐξάμηνον Εὐαϊνέτου τοῦ Ἡρακλ[ε]ο-
 5 δώρου ἀναγραφὰ τῶν δεδοκότων τᾷ || πόλει ἀπελευθέρων τὸ
 γινόμενον τᾷ πόλει. Ἀδρομίον παρὰ Εἰράνας τᾷς Διοφάντου
 [τ]ᾷς ἀπελευθερωθείσας ἀπὸ Κύλλου τοῦ | Ἀριστονίκου τὸ
 ἐκ τοῦ νόμου στατήρης δέκα πέντε. Εὐωνίου παρὰ Μεγίστας
 10 Ἀντιγέ[ν]εος τᾷς ἀπελευθερωθείσας ἀπὸ Πεισ[ισ]τράτου καὶ
 Πυθοκλέος τῶν | Ἀντιγέ[ν]εος τὸ ἐκ τοῦ νόμου στατήρης | δέκα
 πέντε. Πυθοίου παρὰ Βαγχίου τοῦ | Στράτωνος τοῦ ἀπελευ-
 15 θερωθέντος ἀπὸ || Στράτωνος τοῦ Εὐαϊμέρου τὸ ἐκ τοῦ νόμου |
 στατήρης δέκα πέντε. παρὰ Στρατονίκου | τοῦ Ξένωνος τοῦ
 ἀπελευθερωθέντος | ἀπὸ Νικομένεος τοῦ Ἐφαρμόστου τὸ
 20 ἐκ | τοῦ νόμου στατήρης δέκα πέντε. παρὰ || Φίλωνος τοῦ
 Ἀσσιᾶίου τοῦ ἀπελευθερωθέντος ἀπὸ Τιμασιθέου καὶ Εὐαϊνέ-
 του | τῶν Ἡρακλεοδώρου καὶ τῶν υἱῶν αὐτ[ῶν] | τὸ ἐκ τοῦ
 νόμου στατήρης δέκα πέντε. | παρὰ Μηροφίλας τᾷς Δάμωνος
 25 τᾷς ἀπ[ε]λευθερωθείσας ἀπὸ Τιμασιθέου καὶ | Εἰαχ[ό]ρου
 τ[ῶ]ν Ἡρακλεοδώρου καὶ τῶν | υἱῶν αὐτ[ῶν] τὸ ἐκ τοῦ νόμου
 στατήρης δέκα πέντε. Ἀ[γ]ναίων παρὰ Εὐφράντας | τᾷς Ἀλε-
 30 ξάνορος τᾷς ἀπελευθερωθ[ε]ίσας || ἀπὸ Νικοβούλου τοῦ Ἀλεξά-
 νορος τὸ ἐκ τοῦ νόμου στατήρης δέκα πέντε. [παρὰ] Μεγίστας
 τᾷς Ἀπολλοφάνεος τᾷς ἀπ[ε]λευθερωθείσας ἀπὸ Δεινία τοῦ
 35 Ἐ[χ]ία | καὶ τῶν υἱῶν Ἰέρωνος καὶ Καλλιχλέ[ος] τὸ ἐκ τοῦ
 νόμου στατήρης δέκα πέντε. παρὰ Ρο[τό]ρμας τᾷς ἀπελευθερω-
 θείσας ἀπὸ [Ἐρα]τοσθένεος τοῦ Βίωνος τὸ ἐκ τοῦ νόμου
 [στα]τήρης δέκα πέντε. παρὰ Λυκίσκου τοῦ Ἀσ[στο]κλέα τοῦ
 40 ἀπελευθερωθέντος ἀπὸ Παρμεν[ί]χας τᾷς Δαμοδοινίου καὶ
 Νικοκρατέους (sic!) τοῦ Ἀσ[το]κλέα τὸ ἐκ τοῦ νόμου στατήρης
 δέκα πέντε. Μηρὸς Μεγαλαρ[τί]ου | ταμιεύοντας τὰν δευτέραν
 ἐξάμηνον παρὰ | Νικοκρατέους (sic!) τοῦ Τιμασιθέου οἱ ἀπε-
 45 λευθερωθέν[τε]ς. Ἐφορος Ἀριστοκράτες ἀπὸ Ἀριστοκ[ρά]-
 [τες] | ἔδωκε τὸ ἐκ τοῦ νόμου στατήρης δέκα πέντε. παρὰ |
 Δικαινέτας τᾷς Ἀλεξάνδρου τᾷς [ἀπελευθερωθείσας] | ἀπὸ
 Λυσιπόνου τοῦ Εὐβιότου τὸ ἐκ τοῦ νόμου στατήρης δέκα
 50 πέντε. μηρὸς Θεμιστίου || Σωτηρὶς Μητροδώρου ἀπ[ε]λευθε-
 ρωθεῖσα ἀπὸ Εὐκλείδα τοῦ Παρ[ασ]ίου ἔδωκε τὰ πόλει τὸ
 ἐκ τοῦ νόμου στατήρης δέκα πέντε. μηρὸς Ὀμολωίου -
 55 Στρατονίκου ἀπελευθερωθεῖς ἀπὸ - || τοῦ Σωσία ἔδωκε τὰ
 πόλει τὸ [ἐκ τοῦ νόμου] | στατήρης δέκα πέντε. Ὀμολ[ω]ίου
 [π]α[ρ]ὰ Ε[ὐ]φροσύνας καὶ Ἀριστοῦς τῶν ἀπελευθερωθεῖσάν
 ἀπὸ Νουμηνίου τοῦ Πρωτέα τὸ ἐκ τ[οῦ] νόμου παρ' ἐκάστας
 60 στατήρης δέκα πέντε. || Στραταγέοντος Ἰταλοῦ τοῦ Φιλίσκου

Γυρτωνίο[υ] | ταμειόντος δὲ ὅλον τὸν ἐνταυτὸν Σωσιστράτου |
 τοῦ Ἀντιγένεος οἱ ἀπελευθερωθέντες κατὰ τὸν | νόμον· μηνὸς
 Ἀδρομίον | [Δ]όξα ἀπελευθερωθεῖσα ὑπὸ Μέλωνος τοῦ Τ[ι]-
 65 μα||σύλου ἔδωκε τᾷ πόλει τὸ [ε]κ τοῦ νόμου στατῆ[ρ]ας δέκα
 πέντε· Ἰσιᾶς Μνασιαρέτου ἀπελε[υ]|θερωθεῖσα ὑπὸ Μνα-
 σ[ι]αρέτου τοῦ Ἀγροῖτα κ[αὶ] Κ[αλλιβούλας τᾷς Εὐρυδάμου
 καὶ Νικοβο[ύλ]ας τᾷς Μνασαρέτου ἔδωκε τᾷ πόλει τό [ε]κ
 70 τοῦ || νόμου στατῆρας δέκα πέντε· | μηνὸς Ἀγναίου Ζήνων
 Διονυσίου ἀπελευθερω[θει]|ς ὑπὸ Μητροδώρου τοῦ Δωροθέου
 ἔδωκε[εν] τᾷ π[ό]λει τὸ γεινόμενον στατῆρας δέκα πέντε· |
 75 μηνὸς Γενετίου ἐμβολίμου δευτέραι Μάης Ἀρμοδίο[υ] || ἀπε-
 λευθερωθεῖς ὑπὸ Ἀρμοδίου τοῦ Φιλώτα ἔδωκε [τᾷ π]όλει τὸ
 ἐκ τοῦ νόμου στατῆρας δέκα πέντε.

Die Inschrift, eine der zahlreichen thessalischen Freilassungsurkunden, enthält das Verzeichniss der Freigelassenen aus den Amtsjahren der Strategen Ptolemaios und Italos. Beide kommen, wie *Heuzey* bemerkt, auf Münzen des *κοινὸν τῶν Θεσσαλῶν*, des jüngeren 193 v. Chr. gestifteten Thessalerbundes vor. Die Schrift (A) zeigt, dass die Inschrift nicht viel älter als 150 v. Chr. sein kann.

Z. 1 Ο.ΑΤCγενεος ist vielleicht [Αρ]ατογένεος zu lesen, *Heuzey*: Στρατογένεος. — 22 ΑΥΤΟ. ist αὐτῶν zu lesen. — 25 ΤΟΝ ist vielmehr ΤΩΝ. — 27 steht ΑΥΤΟ für αὐτῶν. — 41 steht ΜΕΤΑΛΛΑΡΤΟ für -ΤΙΟΥ. — 65 ΤΟΚΤΟΥ für ΤΟΕΚΤΟΥ. — 65. 66 wechselt *Μνασαρέτου* mit *Μνασιαρέτου*. — 74 ΕΔΩΚΕΕΝ für ΕΔΩΚΕ(N) ist wol ein Versehen der Steinmetzen.

1462 Die Münzen von Alos zeigen die Aufschrift ΑΛΕΩ d. i.

Ἀλέω[ν].

F. Thebai Phthiotides.

1463 „Olim Thebis Phthiotidis; in anaglypho duos cincinnos repraesentante. Est nunc in domo Leakii“ *Boeckh* CIG. 1769; *Lebas* II, n. 1163. (Schrift ΑΠΟ). — BB. VI, p. 307.

Φιλόμβροτος Ἀφθόνιος Δεινομάχου Ποσειδῶνι.

In der Kirche von Ak-Ketjeli, nahe der Stätte des alten phthiotischen Thebens fand *Leake* eine Anzahl von Grabstelen (n. 1464 - 1470) NG. IV, p. 359 (Schrift A). — BB. VI, p. 306 f.

1464 *Leake* pl. XXXIX, n. 187; *Lebas* II, n. 1166.

Δικαι[ν]έ|τα Εὐρυ|φράτου | ὑπὲρ Ἀ|φθονήτο|υ Ἀρτέ|μιδι.

Z. 1 ΔικαιΡεται Leake, doch vgl. n. 1461, ⁴⁶ παρὰ Δικαινέτας.

1465 Leake pl. XXXIX, n. 188; Lebas II, n. 1164.

Δικαιο|βούλα | Δατύου | Ἀρτέμ|ιδι.

Mit Δατύου vgl. Σαύρωι Δατυιάδου (Doloper), Amphiktyonendekret vom J. 178/177 im Bull. Corr. Hell. VII, p. 427 ff.

1466 Leake pl. XXXIX, n. 190; Lebas II, n. 1168. Grabstele mit drei Inschriften; die unterste (c) steht verkehrt.

a) Διομήδης | Παιδίνου | Ἑλλανοκράτεια | Παρμένοντος

b) [Ἀ]ντί[π]α[τρος oder τρα | Δι]ομήδ[εος].

c) Ἀριστόπολις, | Μαχάτας.

1467 Leake pl. XXIX, n. 191; Lebas II, n. 1173.

Δικαιῶ Ἀσλαπιάδα.

1468 Leake pl. XXIX, n. 192; Lebas II, n. 1170.

Σωσίπολις Πολεμοκράτεος.

1469 Leake pl. XXXIX, n. 193; Lebas II, n. 1174.

Ἐπίκτησις | Ἀφροδισία | Λενίς.

1470 Leake pl. XXXIX, n. 194; Lebas II, n. 1169.

Ἄδυμος Ἀδύμου | Ε[ὐ]οπλί[α] | Ἀδύμου.

1471 P. Monceaux im Bull. Corr. Hell. VII, p. 61 „Aktsele. Stèle funéraire.“ (Schrift AO). — Cauver Del.² n. 391.

Ἀνδρῶ | Δαμοκράτεος.

1472 Die Münzen der Stadt haben die Legende: ΘΗΒΑΙΩΝ Muret im Bull. Corr. Hell. V, p. 299.

G. Adespota.

1473 „In fragmento monumenti reperto in Phthiotide, nunc Londini in aedibus Leakii; ex schedis Muelleri“ Boeckh CIG. 1768; Lebas II, n. 1165; berichtet von Newton British Museum II, p. 29. — BB. VI, p. 308; Cauver Del.² n. 289. Schrift AOM.

[Ἀρ]στοκράτει[α] | . . . τταράκεια | [Ἀρ]τέμιδι λοχε|έαι εὐ-
5 ξαμ|[έν]α].

Z. 1 oder [Ασ]στοκράτεια. — 3 παραλία bei Boeckh. — 4 ΠΑΙΕΥΜ bei Boeckh, von diesem zu ταῖς ἐνέργεσις ergänzt. ΠΑΙΕΥΞΑΜ Newton, der erste Buchstabe ist zweifellos ein Ε. Die Inschrift zeigt durchaus den nordthessalischen Typus; mit λοχεῖαι = λοχεῖαι vgl. πατρούσαν = πατρώϊαν auf der pharsalischen Inschrift n. 326 Z. 4. Falls die Inschrift wirklich aus der Phthiotis stammt, so gehört sie nach Alos und zwar aus der Zeit, wo diese Stadt den Pharsaliern gehörte. Strabo 433, 20: ὤκισε δὲ ὁ Ἀδάμας τὴν Ἄλον, ἀφανισθεῖσαν [δὲ] συνώκισαν Φαρσάλιοι χρόνους ὕστερον und 433, 30 Φίλιππος μέντοι Φαρσαλίους προσένευεν ἀφελόμενος τῶν Φθιωτῶν. Diesem pharsalischen Alos ist vermutlich auch die beim benachbarten Pteleon gefundene Inschrift n. 1460 zuzuweisen.
